



IZ SLOVENSkih NASELBin.

Joliet, Ill., 20. okt.—Srečke za krasno peč, ki so jo darovali slovenski li- varji za naš "fair", bodo kmalu razpro- dane. Večje število tikev po 25c so dosedaj kupili: Društvo sv. Jožefa, 40; dr. sv. Cirila in Metod, dr. sv. Frančiška in dr. sv. Janeza, vsako 20; g. Frank Metes in soproga, 40; po 20 pa sledenci gg.: John Grayback, John Hor- wat, August Karnebo, Anton Ne- manich ml., Anton Oberstar (Rock- dale), Anton Pasdertz, John Starasi- nič, George Stonich, John Tezak, Frank Videc ml., Mihael Wardjan, Louis Wise in Anton Zabukovec (Rockdale), ter gospa Ana Marentič (Rockdale).

— Dobitkov za naš "fair" je bilo doslej darovanih že lepo številce, a že- leti je, da številce naraste v impozant- no število. Lepo bi bilo na primer, da se zganjejo naši slavni lovci! Vemo sicer, da jih ni mogoče spraviti skupaj v slovenski lovski klub, a morebiti bi se dali vendarle združiti v svrhu, da kupijo pusk in jo podarijo za naš "fair" kot dobiček na srečke, ali ne? In potem naši slavni ribiči! Tudi ti bi se lahko o tej lepi priliki s kakim ribiškim darilcem odklovali, da bi zasloveli po vsej naši novi in stari do- movini, kaj ne? In tako dalje.

— V novi litvanski cerkvi v bliž- njem Rockdalu je bila v nedeljo, dne 17. t. m., prva služba božja.

— Železniška nesreča. Vsed goste mogle in nemarnosti nekaterih želez- niških uslužbenec je pripetila več- raj (torek) zjutraj ob 6. uri 45 minut na železniški progi ob Jackson streetu v Jolietu nesreča, pri kateri je bilo osem oseb ranjenih, dve izmed njih smrtonovarno. Trčila skup sta namre- čni potniški vlak Alton-železnice, ki odhaja vsako jutro ob 6:40 iz Jolietu v Chicago, in hlapon-premikac (switch engine) Elgin, Joliet & Eastern-želez- nice. Hlapon-premikac je zavozil s premikalko tira nazaj na glavni tir baš v trenutku, ko je potniški vlak pri- pel na križišče Jackson streeta. Po strašnem trčenju je nastala panika na potniškem vlaku. Mnoge ženske so se onesvestile in druge so vzklikale. Zmešnjava je bila velika, dokler niso dospeli reševalci. Na potniškem v- laku je bilo do 200 moških in žensk iz Jolietu, po večini čez dan zaposlenih v Chicagu. Moštvo na hlapon-pre- mikacu je uteklo nezgodni nepoškodova- no; hlaponov tender (premogovni voz) je bil strt. Smrtonovarno sta bila poškodovana strojniki John Mulli- gan in kurjač Edward Hines na loko- motivi potniškega vlaka; oba so pre- peljali v bolnišnico sv. Jožefa. Med ostalimi ranjenimi, bolj ali manj poško- dovanimi, je bil tudi dr. J. A. Clynne, 201 N. Hickory st., ki je našim rojak- om v Jolietu dobro znan; na srečo je bil samo nekoliko odrgnjen na vratu.

— Kaznjena utekla. Gosta megla, ki je večraj (torek) zjutraj zagrinjala Joliet in okolico, je povzročila, da sta dva kaznjena srečno utekla iz držav- ne kaznilnice. Splezala sta čez dvaj- set čevljev visoki zid na jugovzhod- nem voglu kaznilnice in v megli iz- gnili. Sedanjí warden M. Zimmer je že parkrat prošil visje oblasti, naj se pomnoži število stražnikov v državni kaznilnici, a prošil je doslej zaman. Morebiti bo prošnja uslišana sedaj, ko sta utekla nadaljnja dva kaznjena, tako da je število letošnjih ubegov že malo preveliko in presramotno, ali ne? Utekla sta večraj 30letni E. Fitzgerald, ki je bil obsojen v Chicagu l. 1909, za- radi ropu na 25 let zaporu, in 27letni M. Huriburt iz Peorije, obsojen 5. sept. 1914 zaradi vploma v zapor od enega do dvajset let.

— \$100,000 bo stalo dodatno krilo, s katerim se razširi Silver Cross-bolniš- nice. To vsoto namerava odbor ravnatelj bolnišnice nabrati v Jolietu potom prostovoljnih prispevkov.

—Konkritna cesta, osemnajst čev- ljev široka, se ima napraviti med Lock- portom in linijo Cook countyja. Tako je sklenil odbor supervisorjev s 32 proti 6 glasom zadnji petek. Pri liniji Cook countyja se prične konkritni del Archer-cesti, ki jo zdaj gradi Cook County. To pomeni nepretrgano trdo cesto med Jolietom in Chicagom.

Cleveland, O., dne 18. okt. — Cenje- no uredništvo: — Naznanjam Vam, da sem še živ in zdrav, akoravno so me baje jidue obsodili na smrt, in to kar brez Pilata ali Kafjeza. Kot bi jih polil z mrzlo vodo, tako so za hip otrde- li, ko so brali zadnji dopis, in slišati je bilo, da je celo en jud že iz kože skočil; ker je pa bil brez kože še bolj grd, je pa zlezel potuhnjen nazaj z grožnjjo, da se o priliki že maščuje. — Drugi so vihletli pesti po zraku ter od jeze skakali od enega do drugega. Vi- dite, g. urednik, to že ni tako hudo, kot iz kože skakati, ker vihletiti z rokami po zraku je zdrav, posebno za ljudi, ki nikdar ne delajo drugega, kot premišlujejo, kako bi se dalo bolje slepariti.

Tretji so mi zopet obljubili, da mi prav gotovo spraskajo oči. Glejte, to je pa že bolj kritično. Ampak, ker

dobro vem, da jih bo to veselje minu- lo, predno jim bodo nohtovi zrastle, zato se jih prav nič ne bojim, in upam, da bom kljub vsem grožnjam še vedno lahko poročevalec Am. Slov.

Torej ta kraval, čem reči — kar- nival, se je odlekel iz naše naselbine. V soboto pozno v noč in nedeljo zjutraj so razbijali, trgali umazane plah- te razkolov, vpili, klicli in se kregali ter v- lačili cigarijo semtertja, da je bil tak šunder, kot o Babilonski katastrofi. Okrog polne pa je po tedenskem smradu zopet zavel svež zrak po St. Clairu. Tu in tam se še poznajo sled- ovi humberga, kaka navpik štrleča deska, kak polomljen stol, tam zopet razbit zaboj ali kup umazanega papir- ja. To so vse pustili najbrž Sloven- cem v — spomin.

Ne mislite pa, da se je ta kraval končal brez posledice, katere navdno- pustni za seboj. Sicer nisem imel časa natančno ogledati vse, kar se je pri- pravilo našemu narodu, ampak vseeno sem zapazil stvari, katerih ne zamol- čim.

Javno pred vsem slovenskim narod- om v Ameriki, posebno tu v Cleve- landu, vprašam tiste, ki so kaj pripo- mogli h karnevalu: — Zakaj so morali policisti po dnevi in po noči nadzoro- vati šotore? Vem, da ne boste dali od- govora; zato ga dam jaz. Ponos in up naroda, slovenski otroci so govorili med seboj, da se v šotarih gde — grde reči! — Ta glas je prišel na uho policijskemu poročniku, ki je potem o- seбно nadzoroval vse šotore.

Torej vi, ki se pohujšujete nad vsako, še tako nedokazano ali sploh laž- njivo stvarjo, ste pripravili ali vsaj pomagali pripraviti slovenskim otro- kom reči, nad katerimi se še celo ne- dolžni otroci zgražajo!

Torej to je bilo za otroke, a za ve- like je bilo pa še nekaj bolj original- nega. Ni bilo dovolj, da se je na vse mogoče načine vleklo iz ljudstva že- nar, poleg tega so se sešli iz mesta in vse okolice in še celo iz drugih mest vsi profesionalni razbojniki in žepni tatovi. Elementi najnižje vrste so pre- plavili našo naselbino, zasedli vogale, zastražili pota, ter čakali na svojo delo. Primerilo se precej napadov, ki so pa prenavadni, da bi jih na široko opiso- val, namreč enemu se je pobralo de- nar, drugemu ura, tretji je srečno ušel i. t. d.

Omenim naj bolj na široko samo enega. — Anton Jerman, star dvajset let, prišel v Ameriko pred 2 letoma, bivajoč zadnja dva meseca v Clevelan- du, je šel s svojim tovarišem domov. Na poti je moral skozi karneval. Dospel na nekoliko temnejši prostor, in napade tolpa razbojnikov. Ker sta se skušala braniti, je nastal med njima in tolovajji boj, kojega rezultat je bil ta, da so lopovi razklali Anton Jerma- nu glavo, njegovemu tovarišu pa za- dali težke poškodbe. — Pred par dnevi nič hudega sluteči mladenič danes u- mira v bolnišnici, med tem ko tisti, ki so napravili karneval, z lahko vestjo štejejo od Slovencev izžeti skupički. Nadebudni mladenič, edini sin matere, ki ga je poslala v Ameriko, da si ne- kaj prisluži ter se potem vrne domov, da ji bo opora na stara leta, je padel- jadal posredno kot žrtev judovske po- hlepnosti.

In vpriči dejstva, da grede nekateri judje do denarja tudi preko človeških trupel, če treba, kljub temu se sloven- ski trgovci ne bodo še izmotali iz ju- dovskega žaklja, iz katerega jim danes gleda samo še peta vena. V navado je že prišlo, da mora biti pri vsaki slo- venski napravi jud na prvem mestu. Pri vsakem slovenskem banketu mora imeti prvo in zadnjo besedo jud. Pri političnih stvarih ali pri mestnem za- postvstvu nas mora reprezentirati se- veda zopet jud. Pa kako jud vse to rad stori!

Nobenemu izmed zato poklicane slovenske inteligence, med katero se odnošno prištevajo naši trgovci, pa ne pade v glavo, da delajo judje most med slovenskim narodom in slovensko tr- govino. In da bo ta most v dogled- nem času tako velik, da ga ne bodo mogli podreti sami, to se jim niti ne sanja. — Meni se pa sanja, da ko bodo slovenski trgovci, kar jih nosi znak judovske stafaže, odprli od banketov in karnevalov krmežljive oči ter ugled- ali tako velik most pred seboj, bodo zopet prošili slovenski narod na po- moč, in takrat bodo ulice polne lep- kov in pamfletov z nekako tako vsebi- no:

"Gori! Pomagajte!... Prošnja do vseh katol. kristjanov! — Poziv vsem slovenskim društvom, osobito njegovi članom in članicam, hišnim gos- podarjem, gospodinjam; najemnikom, delavcem, fantom, dekletom, kuhari- cam i. t. d. — Mi slovenski trgovci, kar nas je zaježenih z mostom judovskih "second hand" štorov, nujno prosimo pomoči! Na podlagi slovenske soli- darnosti apeliramo na vse, v katerih se pretaka še kaplja slovenske krvi, in ki še priznajo, da je tudi nas zibala slovenska mati, in ki še čutijo v sre- ulepo geslo: Svoji k svojim! Prihitite na pomoč, saj priznavamo, da smo za- pejlane reve, torej usmilite se nas! Prihitite s krampji, lopatami, denarjem, sploh z vilami; mi imamo grablje pa itak že pripravljene, da udarimo na ta most judovstva, ki nas muči do smrti.

— Gor! Pomagajte!... Prošnja do vseh katol. kristjanov! — Poziv vsem slovenskim društvom, osobito njegovi članom in članicam, hišnim gos- podarjem, gospodinjam; najemnikom, delavcem, fantom, dekletom, kuhari- cam i. t. d. — Mi slovenski trgovci, kar nas je zaježenih z mostom judovskih "second hand" štorov, nujno prosimo pomoči! Na podlagi slovenske soli- darnosti apeliramo na vse, v katerih se pretaka še kaplja slovenske krvi, in ki še priznajo, da je tudi nas zibala slovenska mati, in ki še čutijo v sre- ulepo geslo: Svoji k svojim! Prihitite na pomoč, saj priznavamo, da smo za- pejlane reve, torej usmilite se nas! Prihitite s krampji, lopatami, denarjem, sploh z vilami; mi imamo grablje pa itak že pripravljene, da udarimo na ta most judovstva, ki nas muči do smrti.

Hvaležni vam bomo, tisočkrat hvalež- ni; objemali vas bomo, vpili Hošana, in v znak posebne hvaležnosti pa bo- mo o priliki prav na pobalinski način opovali in ozmerjali župnika!... "Torej pridite" i. t. d., i. t. d. Kaj bo pa takrat slovenski narod re- kel, vam bom sporočil.

Poročevalec.

La Salle, Ill., 15. okt. — V Prole- tarcu šte. 422. se je zopet oglašil Kris- tianov kaproček, F. A. Jadjikaje, da ima premajhno šaržo in da se bi mu bolj dopadlo, če bi ga malo bolj po- višali v javnosti. Veš kaj, jaz Ti ne morem prav nič pomagati in dati več- je sarže, — svetujem Ti pa, da se obr- neš na Vašo najvišjo oblast na gene- ralnega načelnika E. K., kateri je edini, ki deli sarže svojim socialističnim podložnikom.

Glede tvoje izmišljotine, katero si postavil v tvojem dopisu zadnjič glede blagajnika ali kar je že bil dotični pri- dr. sv. Barbare, Ti povem samo to, da ne rabim prav nič popraševati nobena- ga člana izmed omenjenega društva, pač pa mi zadostuje dovolj njegovo ime v socialističnem listu "Gl. Sv.", katerega je on zastopnik in se je le s krinko na obrazu rinil v odbor katoliškega društva, k njegovim blagajni, pri kateri si je hotel razdeliti njeno pre- moženje po načrtu našega modernega socializma.

In že zopet si se pa urezal, da sem jaz rekel, da je bil dotični član socialis- tičnega kluba, ker tega nisem nikdar rekel. — Zamenjati ga pa tudi ne morem z njegovim bratom, ker sta o ba navedena kot zastopnika "Gl. Sv.", s polnim imenom, in to je dovolj.

Nadalje prashaš, čevag je sedaj ta blagajnik? Povem Ti, da naš ni, ker še nikoli ni bil. In če je zaradi tega kaj sramote, je prav gotovo, da je na Vaši strani, — ker iz Vaše kuče je prišel, toda sedaj, ko se vrača, ste mu pa zaprli duri. — Ravno zato je tudi neresnica v tvojem dopisu, da smo se spekli zaradi tega. Hvala Bogu, še dvajset prstov imam zdravih.

Svetujem Ti pa, da pogledaš prihod- njič, predno boš zopet kaj takega na- klobsal v javnost, na svoje lastne pr- ste, s katerimi bilježiš neresnico, če so vsi "all right".

Ravnosti.

Op. ur. S tem zaključujemo v na- sem listu to osebno afero.

La Salle, Ill., 17. okt. — Kar se tiče dela, gre toliko, da se pošteno preživimo. Ne dam pa nobenemu sveta, da bi prišel semkaj dela iskat, ker se ga težko dobi.

V našem mestu smo dobili izredno lep hotel, po imenu "Kaskaskia", ka- teri stane pa tudi lepo svoto \$250,000. Prihodnje leto bodejo začeli tudi gra- diti novo pošto, kar bo tudi prvi- kinč našemu mestu. — Vse se dviga in raste naprej.

V mestu živimo po večini Slovani, prvi so Poljaki, kateri tvorijo večino, zatem pridejo Slovenci, Slovaki, Rusi- ni, Litvini in Hrvati.

Toda Slovenci smo s svojim napred- kom skoraj pri prvih vrstah; to pričra- jo naša široka in dolgo zasejana dru- štvena polja, na katerih izvrstno na- predujemo pa naj si bo že pri enem ali drugem. — Pa tudi naše društvo sv. Družine šte. 3, spadajoče k Dru- žbi sv. Družine, Joliet, Ill., dobro raste in se razvija naprej ter upamo, da bo- de še bolj.

Vse člane našega društva sv. Dru- žine šte. 3, si pa dovolim malo opo- mniti, da bi se malo bolj redno udele- ževali rednih mesečnih sej. Kjer so delavci, se tudi delo pozna, zatorej dolžnost naša je, da se držimo in ravn- amo našega gesla, katero pravi: "Vsi za enega, eden za vse," in če to stori- mo, s tem storiš bodemo svojo dolž- nost.

In tudi naznaniti imam tukajšnjim Slovincem in Slovenkam, da naše dru- štvo sv. Družine št. 3, priredi v soboto, 30. oktobra, zvečer svojo prvo veseli- co našega delovanja in sicer v g. so- brata Woodšankovih prostorih na prvi cesti šte. 1153.

Veselica se bode vršila pod sledečim programom: "Raflanje" za žive in pe- čene kokoši, gosi in race, ter srečanje za razne dobitke. Za veselo zabavo in ples pa bode svirala izvrstna "Slo- venska godba".

Vabi se vse Slovence in Slovenke iz LaSalle, Ill., in okolice k obilni udelež- bi na to našo prvo veselico, ki jo pri- redimo v naši naselbini v povzdigo na- šega dr. sv. Družine šte. 3.

Torej na svidenje v soboto 30. okto- bra zvečer na veselici!

S prijateljskim pozdravom vsem

Anton Kastello, tajnik.

McGregor, Minn., 16. okt. — Ljubi Am. Slovence: — Naznanjam ti danes veselo novico, ki smo jo dolgo časa pričakovali. Tukaj v tem mestu so pričeli delati pred enim tednom katoliški cerkev, ker je že kapitala prišlo skupaj v denarjih \$800.50. Ako je še kateri rojak pri volji kaj pomagati za to cerkev, prosimo, ali kateri duhoven. Da bi skoraj dočakali tisto veselje, ki ga še nikdar ni bilo v tem mestu, ko bo prišel tisti dan, da bo cerkev blago- slovljena, in ko se bojo vs, maše da- rovale v nji in ko se bo pevski zbor zasiljal: "Hvala bodi gospod" Bogu, vse stvari ga zdaj molite i. t. d. Takrat se bo izpolnila najtoplejša naša želja. Dosedaj smo hodili brez pastirja kot zgubljene ovce. Zdjaj pa pozdravim vas, dragi slovenski rojaki in rojakinje, ki ste naročniki tega lista. Z Bogom! Ana Jakše.

Pittsburg, Pa., 17. okt. — Mogoče ste že mislili, da smo jo tudi mi Pitts- buržanje obrnili za ranjko Liko in za- spali spanje pravičnega, toda temu ni tako. Ampak ustanovili smo eno no- vo ligo, katere smo že leta in leta po- grešali, in to je Slovenski Politični Klub. Kolike vrednosti bode nam Slo- vencem v Pittsburghu ta Klub, je oris- al Mr. P. J. Meenan na ustanovnem shodu. Edino, kar je treba sedaj, je, da vsi tukaj bivajoči Slovenci pristopi- mo v en krog, kot to delajo druge narodnosti.

Ker je v naselbini in okolici veliko rojakov, ki imajo državljanske papirje in jim še ni znano o ustanovitvi tega Kluba, se je sklenilo na zadnji večji 17. oktobra, da se priredi zabavni večer v obliki veselice na 27. oktobra, začetek ob 7. uri zvečer.

Ker bode to prva veselica našega mladega in lepo rastočega Kluba, pro- simo vse rojake in rojakinje pittsbu- rške okolice, da se te veselice udeležijo blagovoljlo. Svirala bode izvrstna god- ba za plesa željne. Tudi onim, kateri imajo željo do kegljanja, se nudi ta večer lepa prilika, kajti kegljalo se bo za razne dobitke.

Pričakuječi največje udeležbe od strani našega slovenstva, za S. P. Klub

Geo. Weselich.

KNJIŽEVNOST.

"Ameriški Slovenci, kaj hočemo?"

Tako je naslov novi brošurici, ki jo je rojakom v resen prevdarek spisal An- drej Tomec, slovenski rudar, in ki jo je nedavno izdalo uredništvo meseč- nika "Ave Maria" v Brooklyn, N. Y.

Prejeli smo na ogled iztis te brošurice, ki ima na 54. strahch sledečo vse- bino: Uvod — Naše razmere — Naše narodne bolezni — Naše javno mne- nje — Krščanstvo — Klerikalizem — Socializem — Ali je delavec upravič- en do vsega, kar producira — Nebe- sa na tem svetu — Delavstvo in kapi- talizem — Svobodomiselstvo — Ali res nima vera s politiko nič opraviti? — Vera in narodnost — Praktično kr- ščanstvo — Polovicarstvo — Kaj ho- čemo — Kaj naj storimo — Kako naj delamo — Naša polemika — Stališče katoliškega duhovnika — Dolžnosti ka- toliškega lajka — Disciplina — Sklep.

To je bogata vsebina, ali ne? In te brošurice ni spisal kak slovenski du- hovnik ali izobraženec, ampak spisala jo je žuljava roka slovenskega prole- tarca, našega sotrpina, slovenski de- lavci: zato sežite po tej velpečurni brošurici in razširite jo! Cene so re- zelo nizke in sicer: 1 iztis, 2c; 10 iztis- lov, 18c; 100 iztisov, \$1.75. Naslov za naročbo je: Ave Maria Press, 21 Nas- sau Avenue, Brooklyn, N. Y.

"Čas, edini slovenski magazin v A- meriki, posvečen poduku, izobrazbi in napredku sploh." Prejeli smo prvo številko rečenega mesečnika, kateri prinaša sledečo zanimivo vsebino: Čas — Upliv meseca na kokoši — Prvi so- vražnik vsacega človeka — Kako lo- čimo zdravo hrano od pokvarjene — Pravilno obrezovanje vinske trte — V bakrenem rudniku — Polij premog z vodo — Dno globokega morja — Iz astronomije — Iz geologije — Od kdaj pomenja podkev srečo — Smrt pred lovcom — Ob zlatem pesku — Sloven- ska Liga — Kaj bo z našo nekdanjo domovino — Saj res, kaj je s Sloven- skim Zavetiščem — Mala Kranjska — Naše razmere s staro domovino — Srebrna poroka — Naša sodba o An- gležih — Mož in žena v zakonu — Za- kaj zdehamo — Nekaj novega o ka- čah — Pravilno ravnanje z utopljen- com — Kako se ubrani slepota pri lju- deh.

Čitavo je zanimivo in raznovrstno, oblika lista okusna. Izhaja vsak me- sec na 36 straneh, in velja za vse leto samo \$1.00. Urednik je Frank Krže. Naslov uredništva in upravnitstva: Čas, 2711 S. Millard Ave., Chicago, Ill. —

G. Frank Krže je pred leti izdajal "Našega Gospodarja", ki je potem pre- nehal izhajati vsled izdajateljeve dalj- še bolezni. Nadaljevanje "Našega Gos- podarja" je novi "Čas", samo da je prvotni kmetijski in gospodarski list izpremenjen v list za splošno gradivo z razširjen in raznovrstnejšo vsebino. Mesečnik "Čas" pripravljamo in izpe- govorimo o njem kaj več o priliki, kaj- ti ta list je vreden pojav na našem ča- snikarskem polju.

PRI UREDNIKU.

(Iz "Slovenca".)

"Gospod urednik, mimo grede se o- glašam pri Vas. Ali Vas motim? Ima- te mnogo dela?"

"Dela, da, dela imam res nekoliko. A s čim Vam morem postreči?"

"Nekaj nasvetov bi Vam dal. Jaz opazujem Vaše delovanje že dalj časa. Čudim se Vaši vstrajnosti v teh težavnih razmerah. Le nekaj bi Vas pro- sil v imenu dobre stvari. Ali bi ne bilo dobro, če bi se od običajne ostro- sti nekoliko odnehalo? Vi ste, opro- stite, presirovi z nasprotniki. Pomis- lite! Na eno kapljico medu se njame več muh, kakor na cel sod jesija? Ali ni to res?"

"Popolnoma res, dragi gospod?"

"In glejte, da Vam dalje razlagam svoje misli, ali ni res, da se rado skr- ha, kar je preostro?"

in slogi, in zato mi je težko, če se s pisanjem Vašega lista razdražijo du- hovi. Jaz jih bom izprobnil iz lepa, delajte tudi Vi z ljubeznijo! Ali ni ljubezen najlepša čednost?"

"Da, to je res, to se da tudi iz sve- tega pima dokazati."

"In ali mi mir smoter vsakega boja?"

"Da, res je, borimo se le zato, da bi po zmagi dosegli mir."

"Tako je, veseli me, gospod urednik, da se da z Vami tako lahko govoriti. Glejte, jaz bi vrgel v koš vse ostre dopise, ki delajo zdražbo, in bi pisal le znanstvene, leposlovne in vsodbud- ne stvari. Nobena neolikana beseda ne sme v list. Ali niste tudi Vi tega mnenja, da bo naš mili narod le tedaj napredoval, ako bo znanstveno izobra- žen in če bo gojil slovstvo in umet- nost?"

"To je moje najbolje neomajno prepričanje, predragi gospod. Verje- mite mi, da bi jaz najrajši pisal znan- stvene in leposlovne stvari."

"Oh, to me veseli! Da, takih mož nam je treba, ki imajo smisel za lepo in resnično! Prinesel sem Vam tudi jaz majhen donesek za Vaš list. Saj vem, da moramo dandanes literarno delo- vati. V našem kraju je človek, kateri, ne rečem meni, ampak javnemu blagru in zlasti naši narodnosti, naši domo- vini silno mnogo škoduje. Tega člove- ka moramo enkrat naslikati, kakršen je. In pravim Vam, brezobzirno! Pos- lal sem Vam že neki dopis, a ste ga vrgli najbrže v svoj svetovnoznani u- redniški koš. Zakaj niste sprejeli mo- jega dopisa?"

"Vaš dopis? Hm, spominjam se ne- česa, pa ne vem več prav dobro. Ne- kega Brijazovca se menda tiče."

"Da, da! Tista stvar. Zameril sem Vam prav pošteno, da niste priobčili tega dopisa."

"A oprostite, jaz sem se bal —"

"Bali ste se? Da, kadar treba braniti nas, katerih edina bramba je Vaše glasilo, takrat se bojite? In mi naro- čamo še Vaš list?"

"Potrpite za trenutek, da izgovorim. Bal sem se za Vas."

"Zame? Kdo se ima zame kaj bati? Jaz jamčim s svojim imenom, in to Vam povem, da če ona propalica, ta hudobni človek, ta gnili tur na telesu našega milega naroda, ne pride v Vaš list in če ga pošteno, z vsake brezobzir- nostjo ne izmijete in razkrinkate pred javnostjo, pustim Vaš list in se naro- čim na "Pozno Večernico"! Vi nas morate braniti, Vi imate to dolžnost."

"Vsekako, sem popolnoma Vašega mnenja. A kaj želite od mene?"

"Da nemudoma, še danes, priobčite

Chi. Tel.: Office 658, Res. 1441R

Uradne ure: 9—12 a. m. 1—5 and 7—8 p. m. Ob nedeljah od 10. do 12.

Dr. S. Gasparovich

Dentist :: Zobozdravnik

Joliet National Bank Building

4th Floor, Room 405.

JOLIET, ILLINOIS.

BOL V HRBTU

in v straneh se hitro prežene z rabo

Severa's

Gothard Oil

(Severovega Gothardskega Olja). Priporoča se kot krajevno zdravilo zoper

revmatizem, nevalgijo, izvinjenja, otokljuje, oteklino, otekle žleze, okorelost v sklepih, krče, bolečine in poškodbe.

Je mazilo preiskušene vrednosti.

Cena 25 in 50 centov.

Severove Pripravki so naprodaj v vseh lekarnah. Zahtevajte samo Severove. Zavr- nite nadomestive. Ako vas ne more lekarnar založiti, naročite jih od nas.

W. F. SEVERA CO., Cedar Rapids, Iowa

Iz malega raste veliko!

Resničnost tega pregovora je neovrgljiva. Ako želite imeti kaj za starost, začnite hraniti v mladosti. Mi plačamo po

3%—tri od sto—3%

na prihranke. Z vlaganjem lahko takoj začnete in to ali osebno ali pa pismeno. Vse uloge pri nas so absolutno varne. Naša banka je pod nadzorstvom zvezne vlade.

Mi imamo slovenske uradnike.

The Joliet National Bank

JOLIET, ILLINOIS

Kapital in rezervni sklad \$400,000.00.

ROBT. T. KELLY, predst. CHAS. G. PEARCE, direkt.

Urada telefon Chicago 100 Stanovalja telefon Chicago 3247

JAVNI NOTAR

1006 N. Chicago St. JOLIET, ILL.

FIRE INSURANCE.

Kadar zavarujete svoja poslopja zopet ogenj pojditte k

ANTONU SCHAGER

North Chicago Street

v novi hiši Joliet National Bank.

E. H. STEPANOVICH

edini hrvatsko-slovenski pogrebniš.

9251 E. 92 St., S. Chicago, Ill.

Tel. S. Chicago 1423.

Rent. tel. S. Chicago 1606.

Ambulanci in kočije, ter avtomobil- za vsako prigodo in vreme.

# IZ STARE DOMOVINE.

## KRANJSKO.

— Nova cerkev na Viču. Z Viča poročajo: Slikarska dela v tukajšnji župni cerkvi so že dovršena. Dne 31. avgusta so se odstranili zadnji odri iz cerkve. S tem je že na zunanjo impozantno zgradbo tudi znotraj srečno dovršena. Računaje s sedanji vojnimi okoliščinami, nismo pričakovali, da bo letos tudi slikarsko delo dovršeno. P. Placidu se je zahvaliti, da se je kljub viharnim časom slikanje mirno nadaljevalo in da danes cerkev stoji srečno lepe župnije v vsej notranji krasi. Župna cerkev sv. Antona na Viču je po svoji dovršenosti ena prvih v škofiji. Očetje frančiškani so v primeroma zelo kratkem času preskrbeli toli lepo hišo božjo.

— Duhovniške spremembe v ljubljanski škofiji. Premošeni so bili sledeči kaplani: Ivan Drešar iz Smlednika za župnega upravitelja v Spodnji log; Frančišek Kogej iz Jesenic za beneficijata v Smartin pri Litiji; Frančišek Hiti iz Poljan nad Škofjo Loko na Pesnice; Tomaž Javornik iz Gorij v Ptici; Ivan Kete iz Zagorja ob Savi v St. Vid nad Ljubljano; Frančišek Gabrovšek iz Vrem v Hrenovcih. — Namešeni pa so bili kot kaplani novomašniki: Josip Gabrovšek v Vremah; Janes Jalen v Bohinjski Srednji vasi; Frančišek Jezercer pri Sv. Križu pri Litiji; Ludovik Lederhas za kaplana in kateheta pri uršulinkah v Škofji Loki; Anton Oman v Zagorju ob Savi; Janes Pucelj v Smarjeti; Anton Selan v Poljanah nad Škofjo Loko; Zmagoslav Turk v Gorjah; Henrik Wittine v Stari cerkvi.

— Avstrijska ravnopravnost. "Gorenjec" v Kranju piše: Na c. kr. postnih uradih so nabite vsak dan nove brzjavke, ki poročajo o položaju na bojiščih, pri nas seveda v — nemščini. Na celnem otoku Krku, tudi v čisto hrvaških krajih, so pa te brzjavke objavljene v — italijansčini. In to v času, ko se Hrvatje najpogumneje bijejo proti verolomnim Italijanom. Italijansčina je še vedno gospal!

— Velika svota denarja izgubljena. Posestnik in gostilničar Janes Kogovšek v Zaplani je na svojem povratku z Vrhnice izgubil rdečo denarnico s 3000 kronami, in sicer dva bankovca po 1000 kron, štiri bankovce po 500 kron in 70 bankovcev po 20 kron.

— V ruskem ujetništvu. Po 13. meseci se je oglasil iz ruskega ujetništva že za mrtvega proglašeni Josip Macher, Lazec, p. Draga, okraj Kočevje.

— Iz italijanskega vojnega ujetništva se je oglasil Jozef Zorman, doma iz Zgornjega Brnika št. 108 pri Cerkviah na Gorenjskem. Piše pa tako-le svoji skrbni materi Mariji: "...in vam dam vedeti, da sem zelo ranjen na obe nogi. Hoditi ne morem nič. Ranila me je dne 26. julija granata. Mislim, da ne bom nikoli več prav lahko hodil. Zadaj v kolena me je zadelo in pa kamenje je priletelo v me tako, da sem obvezan na vse strani. Pisati pa tudi ne morem kaj prida, ker me roka boli. Slovenec sem sam med ujetniki, drugi so le Nemci in Madžari. Z Nemci se že malo pomenuje. V ogledu pa sem bil samo dva dni, pa nisem nobene reči pokusil. Kruha imamo tukaj dosti. Drugič vam bom napisal naslov. Več ne morem pisati, ker nimam nič papirja, pa tudi nobene vojne dopisnice več, saj veste, kje da sem..."

— Pogrešani vojaki. Pogreša se od 1. avgusta januarja Anton Dečman, 87. pešpolka, 2. stotinja. Po njemu poročajo njegova žena Franciška Dečman in Savljah št. 10, pošta Jezica pri Ljubljani. — Pogreša se Angel Kralj, šestosolec, ki je nastopil 16. marca vojsko službo kot črnovojniki 58. pešpolka in je bil ranjen v Galiciji dne 2. junija, kakor pravijo nekatere osebe. Po njem poizveduje Stefan Kralj, Gorenjskem. — Pogreša se Jozef Matz, zadnji je pisal 26. avgusta 1914. Po njem poizveduje njegova mater Matz. — Pogreša se Josip Kozina, računski podčastnik pri 17. pešpolku. Po njem poizvedujejo svoji v Ljubljani.

— Padli vojaki 17. pešpolka. Meseca julija so padli sledeči: Črnovojniki Fr. setnik Josip Birtič, Dobrova pri Ljubljani. — Martin Rome, umrl na koleri. — Črnovojniki Jernej Sedej, Vrhnika. — Pešec Janes Trape, Stari trg pri Cerkviah. — Črnovojniki Janes Frantar, nez. Persch s Stajerskega. — Črnovojniki Fran Zupan, St. Jernej na Dolnji. — Črnovojniki Janes Krevs, Mirna peč. — Črnovojniki Peter Korošec, Rob pri Lero. — Poddesetnik Josip Eržen, Selce nad Škofjo Loko, ter pešec Delbon Girgoni, Krmin.

— Vojaki so umrli. V raznih ljubljanskih bolnišnicah so umrli sledeči vojaki: Lepin Kornik in Feodor Ma-

Staudt je skočil za potapljačim se dečkom. Prvič ga ni mogel dobiti, nato je skočil drugič v nevarni bajer. Privlekel je dečka na suho, a deček je bil žalobno že mrtev, ker je zašel v bajerjevo blato.

— Smrtna nezgoda. Posestnik Stefan Kerč v Gradu pri Cerkviah, 69letni mož, je skočil tako nesrečno z voza, da je na dobljenih poškodbah v deželni bolnišnici v Ljubljani umrl.

## ŠTAJERSKO.

— Iz Rusije se je vrnil Jozef Skafar, doma iz Gotovelj, kot prvi Slovenec-invalid, ki je bil rešen ruskega ujetništva.

— Padel je na bojnem polju črnovojniki Janes Persch, rojen 1893, s Stajerskega. (Kraj, od kjer je doma, se v uradnem poročilu ne naznanja.) Služil je pri 17. pešpolku.

— Žrtve vojne. Na strani svojega brigadirja, polkovnika Viljema Staufferja, je padel tudi njegov adjutant, nadporočnik V. Elsbacher, finančni tajnik iz Lipnice. Truplo so prepeljali v Ptui.

— V vojnem ujetništvu se nahajata stotnik 26. domobranskega pešpolka, 4. stotinja, Evgen Jošt, in stotnik 26. domobranskega pešpolka Jak. Schreiner.

— Umor in samomor. Na Pobrežu je ustrelil neki črnovojniki B., ki je došel domov na kratak dopust, svojo ženo in nato še samega sebe. Živel je s svojo ženo že dalj časa v prepiru. Jezilo ga je posebno, ker mu med vojnimi službovanjem ni poslala nič denarja, sama pa je med tem časom doma precej lahkoživno živela in pri tem potratila veliko denarja.

— Streljanje prepovedano. Vojni nadzorovalni urad je prepovedal vsako streljanje, da se tako vse vrste smodnika prihranijo za vojaške potrebe.

— Mlad doktor. Na dunajskem vseučilišču je bil promoviran doktorjem prava nečak mariborskega stolnega dekana J. Majcena, član akademičnega društva "Danica" Stanko Majcen, c. kr. namestniški praktikant v Gradu in zdaj v vojaški službi kot rezervni poročnik.

— Cene v Radgoni. Piščanec 1 K 80 v, 1 liter vina 80 v. Kruh je bel in nič dražji kot je bil pred vojno.

— Iz seznama izgub. Stotnik Fran Bude, 97. pešpolk, mrtev; praporščak Mihael Collerig, 47. pešpolk, mrtev; poročnik Alojzij Glaser, 47. pešpolk, mrtev; kadet Fran Haider, 47. pešpolk, mrtev; praporščak Alojzij Mikl, 47. pešpolk, mrtev; poročnik Ferdinand Sciringer, 47. pešpolk, mrtev; kadet Fran Sommer, 47. pešpolk, mrtev; kadet Evgen Baraga, 47. pešpolk, ranjen; kadet Beneš, 97. pešpolk, ranjen; praporščak Alojzij Castellan, 97. pešpolk, ranjen; praporščak Vinko Gruden, 47. pešpolk, ranjen; kadet Josip Kožuh, 7. pešpolk, ranjen; nadporočnik Ivan Zeitz, 27. pešpolk, ranjen; kadet Fran Kavčič, 97. pešpolk, ujet.

— V ruskem ujetništvu je umrl August Svetlin, učitelj v Konjicah.

— Umrl je v Mariboru hišni posestnik in umirovljeni paznik mestnih naprav Fran Graf.

— Nagloma je umrl v Gradu črkoštavec Konstantin Dačić.

## KOROŠKO.

— Padel je na severnem bojišču črnovojniški enoletni prostovoljec četovodja pešpolka št. 7 Fr. Hrovat, solski ravnatelj v St. Ulrichu. Rani je bil odlikovan s srebrno hrabrostno svetinjo 2. razreda. Pokopali so ga v vasi Ivanje ob Dnjestru.

— Na poti k soprogu smrtno ponesrečila. Iz Beljaka poročajo: Gospa Franke, soproga telovadnega učitelja, je hotela tle dni obiskati svojega soproga, ki služi kot nadporočnik. Pri vožnji čez Podkoren so se splašili konji in gospa je smrtno ponesrečila. Njeno truplo so prepeljali v Kranjsko goro in od tam v Beljak.

— Narodno romanje se je vršilo minule dni na Brezje, kjer so božjepotniki molili za skorajšnji mir. Poutniško mašo je daroval sam knezoškof dr. Adam Hefter. Pred mašo je govoril kanonik msgr. dr. Lampe, kateri je v vzvišenih besedah razložil romanjem pomen skupnega romanja. Po maši je bila slovesna molitev skupno zbrane naroda. Na to božjo pot so prihiteli ne le Korošci, temveč je bilo opaziti rojake tudi s Stajerske, Kranjske in celo iz daljne Istre. V hudih časih živimo!

— Po krivici obtoženi duhovnik. "Česky Zpádek" piše: V minulih dneh je prišel v Plzen koroški župnik Kukačka, ki je služil v obmejni koroški vasi. Pri izbruhu vojne je bila župnija iz vojaških ozirov izpraznjena, ob tej priložnosti je bil župnik — rodom Čeh — obdolžen od župana protivstajerskega hujkanja. Na podlagi obdolžnice je bil aretiran in odpeljan v Gradec. Pri zaslišanju se je dognala neutemeljenost obdolžbe in po krivici napadeni duhovnik je bil po sijaj-

nem lastnem zagovoru takoj izpuščen na svobodo. Na vprašanje, ali ima biti kaznovan obtožitelj, je izjavil, da mu odpusti.

— Kolera. V Beljaku je zopet javljenih 6 slučajev azijske kolere. Oboleli so vojaki, došli z bojišča.

— Razglašena deželna vlada. Deželna vlada razglašala z odlokom z dne 26. avgusta sledečo notico: Primeroma dobra žetev na Koroškem je povzročila, da ljudstvo nima več strahu, da bi primanjkoval potrebni živež, a hkrati se vrača tudi ona lahkomiselna in brezskrbna navada, da ljudstvo ne šteti z moko in žitom, dasiravno se je vlada že mesece in mesece borila proti tej brezskrbnosti. Pozabiti pač ne smemo, da nam tudi najboljše žetev ne more docela nadomestiti ovoza žita, ki se vrši v mirnih časih zadnjega meseca in v posameznih delih Avstrije in o sobito Ogrske znatno oškodovalo žetev. Jako nevaren položaj bi nastal, ako bi se prezirali predpisi, ki jih je vlada izdala glede štedljive porabe moke in žita in ki so več ali manj vsakomur znani. V polnem obsegu torej še veljajo predpisi glede množine moke in žita za posameznika in ravnatko predpisi glede krušnih listkov. Vlada opozarja, da so oblasti dolžne paziti na strogo izvrševanje teh predpisov in kaznovati one, ki se temu upirajo. Vlada pozivlja vse patrijote, da se z ozirom na splošno korist sami uklonijo tem predpisom in da naznanijo kršitelje predpisov na politično oblast.

## PRIMORSKO.

— Vojaki so umrli. V bolnišnici Rdečega križa v Gorici so umrli sledeči vojaki: Krebelj Andrej iz Koprata, tetanus. — Mrgutič Toma, Orebič, tetanus. — Janovič Trpino, Perzago pri Kotoru, prestreljena pljuča. — Mahič Anton, Pulj, prsni strel. — Kovanda Jakob, Varkov pri Netolcah, granatni strel. — Čelič Jakob, Imotski v Dalmaciji, razne poškodbe. — Potsch Fr. z Ogrskega, granatna rana. — Kibala Nikolaj iz Galicije, granatna rana. — Kukalj Mile, Knin v Dalmaciji, trebušni strel. — Matkovič Ivo, Imotski v Dalmaciji, trebušni strel. — Škerlj Ivo, Brdce pri Postojni, prestreljena pljuča. — Irandus Brakno Matija, Sinj, granatna rana. — Koenig Rihard, Dunaj, trebušni strel. — Zanochi Pietro, Pavia, trebušni strel, korporal v italijanski armadi. — Draxler Jurij, Ogrsko, zadet v glavo. — Lončar Stjepan, nepoznat, granatna rana. — Troškot Simeon, Benkocav v Dalmaciji, prestreljena pljuča. — Kotič Josip, Ogrsko, granatna rana. — Jukič Pero, Livno kod Celebiča, Bosna, prestreljena prsa. — Jurič Pero od Nikole, Tran, Split, granatna rana. — Pende Fran, Ogrsko, granatne poškodbe. — Božanič Ante, Komiza, Lesina, Dalmacija, prsna rana. — Hasenauer J., Ogrsko, zadet v glavo. — Parašič Ivo, nepoznan, trebušni strel. — Branica Mate, Harin-Sibenik, granatni strel. — Bakotič Luka, Imotski, Dalmacija, zadet v glavo. — Spanija Matija, Kotor, Perlan, trebušni strel. — Vukotič Ivo, Knin, Dalmacija, granatne poškodbe. — Kolovrat Nikita, Imotski, Dalmacija, granatna rana. — Farago Jožef, Ogrsko, granatne poškodbe. — Čanko Jožef Ogrsko, granatna rana. — Prka Grgorje, Imotski, Dalmacija, prestreljena prsa. — Marinšek Alojzij, nepoznan, šrapnelni strel. — Bistričan Ivo, Ogrsko, zadet v glavo. — Pais Jurij, Ogrsko, granatna rana. — Demian Šalon, nepoznan, granatna rana. — Vojvodič Vicko, Zaton Dubrovnik, zadet v hrbet. — Pavlovič Ivo, Komatac Dubrovnik, trebušni strel. — Adamovec Stefan, Ogrsko, zadet v glavo. — Peric Jožef, Brestovica, Sežana, meningitis. — Sabo Jožef, Ogrsko, tetanus.

— Umrl je za kolero pešec Delbon Girgoni, rojen 1881 v Krminu.

— Umrl so v bolnišnici usmiljenih bratov v Gorici sledeči: Komic Anton, 60 let star, iz Števerjana; vzrok smrti: rak v grlu. — Srednik Anton, 80 let star, delavec iz Kojskega; vzrok smrti: starostna slabost. — Furlan Dominik, 64 let star, kmet iz Ločnika; vzrok smrti: starostna slabost. — Furlan Dominik, 64 let star, kmet iz Ločnika; vzrok smrti: jetika. — Selančnik Jakob, vratar novega semenišča, 68 let star; vzrok smrti: sušica.

— V italijanskem ujetništvu. Bogoslovec Ciril Podraž v Ljubljani je prejel naslednje pismo: Cremona, 28. julija 1915. Istituto Manini. Dragi prijatelj! V najboljšem stanju in v najlepšem krogu znanih duhovnikov, učiteljev, županov itd. z naših Brd in Furlanije, sem od 8. julija s svojim očetom kot "Prisonnier de guerre" (vojni jetnik) v Cremoni (Lombardia, gornja Italija). V molitvi, branju, pisanju in igranju krogel in šaha čas hitro mine. O vsem tem je bil gorški nadškof že obveščen in prosim, da sporočite tudi "Slovencu". Srčno pozdravljajoč Tebe, svoje predstojnike in tovariše, prijatelje in vse znanec, Tvoj Ludovik Zorut. — V italijanskem ujetništvu se nahaja v družbi več uradnikov in duhovnikov Vinko Bandedj, nadučitelj v St. Martinu v Brdih. Piše, da se jim godi razmeroma dobro. Naslov: V. Bandedj, R. Comand. Deposito Fanteria 65, Cremona, Lombardia, Italija.

— Pogreša se jako mnogo družin s Primorskega, po katerih poizvedu-

jejo posamezniki potom slovenskih listov.

— Padeč trdnjave Brest-Litovsk so praznovali Goričani s tem, da so razobesili avstrijske, mestne in deželne zastave. Slovenskih zastav ni bilo videti. Naravno, saj so vendar zastave in trakovi belo-modro-rdeče barve prepovedani!

— Iz ruskega tjetništva je pisal kadet 95. pešpolka Anton Ivesa doma v Premanturi pri Pulju, svojemu prijatelju: Mili družič! Evo Ti glasa od mene! Živ što no riječ, upravo živ i ništa više. Još nemam stalne adrese. Javit ču Ti se iz Rusije još koji put. Uz pozdrav Tvoj Ivesa.

— Umrl je v Trstu lastnik kavarn "Minerva" Josip Golja-Kranjc.

— Smrt med begunci. Na kolodvoru v Ljubljani, kamor se je pripeljala s svojimi starši, je umrla 16letna Josipina Konjedic, delavčeva hči iz Plavi pri Gorici. Kot vzrok smrti so konstatirali črevesni katar.

— Kobariški župan in osvoboditelj. "Muenchener Neueste Nachrichten" poročajo: "Ko so Italijani zasedli Kobarič, katerega so naši iz vojaških razlogov prostovoljno zapustili, je župan na čelu občinskega zastopa nagovoril vrhovnega poveljnika in izrazil pri tem samo to željo, da bi za prebivalstvo pod italijanskim gospodstvom ne bilo slabše nego dosedaj pod avstrijsko vlado."

## HRVATSKO.

— Talci v Bosni. Sarajevski "Hrvatski Dnevnik" poroča: Po odredbi poveljujočega generala in deželnega poglavarja v Bosni in eregovini so te dni odpustili iz Arada na Ogrskem 569 bosensko-hercegovinskih podanikov, 395 so jih pa odpravili v Zegar pri Bihacu. Razum tega so že od januarja t. l. odpuščali iz Arada bosensko-hercegovinske podanike in je bilo do aprila izpuščenih 146 oseb. Vseh 715 oseb se je vrnilo na svoje domove. Razen tega pa je bilo do danes 60 oseb oproščanih talniške dolžnosti ter so se istotako vrnili na svoje domove.

## SLAVNOZNANI

# SLOVENSKI POP

proti žejji - najbolje sredstvo.

Cim več ga pijes tembolj se ti priljubi.

Poleg tega izdelujemo še mnogo drugih sladkih pijač za krepcilo.

# BELO PIYO

To so naši domači čisti pridelki, koje izdeluje domača tvrdka.

Joliet Slovenic Bottling Co.

913 N. Scott St. Joliet, Ill

Telefoni Chi. 2275 N. W. 480, ob nedeljah N. W. 344

## Mestna hranilnica ljubljanska

V LJUBLJANI, PREŠERNOVA ULICA 3., KRANJSKO.

Denarnega prometa koncem I. 1914 je imela 740 MILIJONOV KRON. VLOGE znašajo nad 44,500,000 kron, REZERVNI ZAKLAD PA 1,330,000 KRON.

Vložen denar obrestuje po

4 1/2 %

brez vsakega odbitka.

Za VARNOST denarja jamči REZERVNI ZAKLAD, STROGA KONTROLA OD VLADE IN CELA MESTNA OBČINA LJUBLJANSKA vsem svojim premoženjem, vrednim do 50 MILIJONOV KRON. VSAKA IZGUBA denarja — tudi za časa vojske — je IZKLJUČENA.

Denar pošiljajte po POŠTI ali KAKI ZANESLJIVI BANKI. PRI BANKI zahtevajte odločno, da se vam pošlje denar le na "MESTNO HRANILNICO LJUBLJANSKO V LJUBLJANI" in NE v kako drugo manj varno šparkaso". HRANILNICO PA TAKOJ PIŠITE, PO KATERI banki dobi Vaš denar.

## 430 Veliki Slovensko-Angleški Tolmač

priprejan za slovenski narod na podlagi drugih mojih slovensko-angleških knjig za priučenje ANGLEŠČINE BREZ UČITELJA. Vsebinska knjige je: Slov.-Angl. Slovnica, Vsakdanji razgovor, Angleška pisava, Spisovanje pisem, Kako se postane državljani poleg največjega Slov.-Angl. in Angl.-Slov. Slovarja.

Mnogobrojna pohvalna pisma od rojakov širom Amerike dokazujejo, da je to edina knjiga brez katere ne bi smel biti nobeden naseljenec. Cena knjige v platnu trdo vezane je \$2.00, ter se dobi pri: V. J. KUBELKA, 538 W. 145 St., New York, N. Y.

**VELIKA PONUDBA**  
Sprejeti del Nebo škatlice vredne 10. v gotovini  
Celi kupon vredne 10. centa v gotovini

Celi kuponi in sprejeti deli škatlice tamo isto vrednost. Se jih lahko izmenja za gotovino ali vredne predmete. (Ta pogodba traja do 31. decembra 1915.) P. Lorillard Co., Inc., New York. Est. 1760

**ZA Zavarovanje**  
proti požaru, mala in velika posojila pojdite k  
**A. SCHOENSTEDT & CO.**  
203 Woodruff Bldg. Oba tel. 169  
Joliet, Ill.

**John Grahek**  
...Gostilničar...  
Točim vedno sveže pivo, fino kalfornijsko vino, dobro žganje in tržim najboljše smodke.  
Prodajam tudi trdi in mehki premog.  
TELEFON 7612.  
1012 N. Broadway JOLIET, ILL

**SLAVNOZNANI SLOVENSKI POP**  
proti žejji - najbolje sredstvo.  
Cim več ga pijes tembolj se ti priljubi.  
Poleg tega izdelujemo še mnogo drugih sladkih pijač za krepcilo.  
**BELO PIYO**  
To so naši domači čisti pridelki, koje izdeluje domača tvrdka.  
**Joliet Slovenic Bottling Co.**  
913 N. Scott St. Joliet, Ill  
Telefoni Chi. 2275 N. W. 480, ob nedeljah N. W. 344

**Mestna hranilnica ljubljanska**  
V LJUBLJANI, PREŠERNOVA ULICA 3., KRANJSKO.  
Denarnega prometa koncem I. 1914 je imela 740 MILIJONOV KRON. VLOGE znašajo nad 44,500,000 kron, REZERVNI ZAKLAD PA 1,330,000 KRON.  
Vložen denar obrestuje po  
4 1/2 %  
brez vsakega odbitka.  
Za VARNOST denarja jamči REZERVNI ZAKLAD, STROGA KONTROLA OD VLADE IN CELA MESTNA OBČINA LJUBLJANSKA vsem svojim premoženjem, vrednim do 50 MILIJONOV KRON. VSAKA IZGUBA denarja — tudi za časa vojske — je IZKLJUČENA.  
Denar pošiljajte po POŠTI ali KAKI ZANESLJIVI BANKI. PRI BANKI zahtevajte odločno, da se vam pošlje denar le na "MESTNO HRANILNICO LJUBLJANSKO V LJUBLJANI" in NE v kako drugo manj varno šparkaso". HRANILNICO PA TAKOJ PIŠITE, PO KATERI banki dobi Vaš denar.

**430 Veliki Slovensko-Angleški Tolmač**  
priprejan za slovenski narod na podlagi drugih mojih slovensko-angleških knjig za priučenje ANGLEŠČINE BREZ UČITELJA. Vsebinska knjige je: Slov.-Angl. Slovnica, Vsakdanji razgovor, Angleška pisava, Spisovanje pisem, Kako se postane državljani poleg največjega Slov.-Angl. in Angl.-Slov. Slovarja.  
Mnogobrojna pohvalna pisma od rojakov širom Amerike dokazujejo, da je to edina knjiga brez katere ne bi smel biti nobeden naseljenec. Cena knjige v platnu trdo vezane je \$2.00, ter se dobi pri: V. J. KUBELKA, 538 W. 145 St., New York, N. Y.

Amerikanski Slovenec
Ustanovljen 1. 1891.

Prvi, največji in edini slovenski katoliški list za slovenske delavce v Ameriki ter glasilo Družbe sv. Družine.

Izdaja ga vsaki torek in petek Slovensko-Ameriška Tiskovna Družba Inkomp. l. 1899. v lastnem domu, 1006 N. Chicago St. Joliet, Illinois.

Telefoni: Chicago in N. W. 100. Naročnina: Za Združene države za leto \$2.00 Za Družene države za pol leta \$1.00 Za Evropo na leto \$3.00 Za Evropo za pol leta \$1.50 Za Evropo za četrt leta \$1.00

PLAČUJE SE VNAPREJ.

Dopisi in denarne pošiljke naj se pošiljajo na: AMERIKANSKI SLOVENEK Joliet, Illinois.

Pri spremembi bivališča prosimo naročnike, da nam natančno naznanijo POLEG NOVEGA TUDI STARI NASLOV.

Dopise in novice priobčujemo brezplačno; na poročila brez podpisa se ne oziramo.

Rokopisi se ne vračajo.

Cenik za oglašje pošljemo na prošnjo.

AMERIKANSKI SLOVENEK Established 1891.

Entered as second class matter March 11th, 1913, at the Post Office at Joliet, Ill., under the act of March 3rd, 1879.

The first, largest and only Slovenian Catholic Newspaper for the Slovenian Workingmen in America, and the Official Organ of Holy Family Society.

Published Tuesdays and Fridays by the SLOVENIC-AMERICAN PTG. CO. Incorporated 1899. Slovenic-American Bldg., Joliet, Ill.

Advertising rates sent on application.

CERKVENI KOLEDAR.

- 24. okt. Nedelja Rafael, arhangel. 25. " Ponedeljek Krispin, muč. 26. " Torek Evarist, p. m. 27. " Sreda Frumencij, škof. 28. " Četrtek Simon i Juda. 29. " Petek Narcis, škof. 30. " Sobota Klavdij, muč.

CERKVENI GOVOR ZA DVAIN-DVAJSETO NEDELJO PO BINKOŠTIIH.

Spisal škof Anton Martin Šlomšek.

Dolžnosti do Boga in cesarja.

Dajte cesarju, kar je cesarjevega in Bogu, kar je božjega. Mat. 22, 21.

1. Dvem rečem se nikoli zadosti čuditi ne morem: hudobiji ljudi, ki ne opuste pravici in resnici zanj nastavlja; pa božji modrosti, ki se ne naveliča, hudobne sklepe ljudem podirata in uničevata; kar nam današnji sv. evanglij prelepo kaže.

2. Samo dve besedi Jezus izreče, in zvičajno sovražnikov osramoti. Oh, vsa človeška modrost je proti božji neumnosti (I. Kor. 19-20).

3. Te dve besedi: "Dajte cesarju, itd. eo pa tudi za nas, posebno sedanje dni zato besede; dajte, da vam jih danes globoko v srce zapišem. Dajte najprej Bogu svoje srce, in poslušajte zvesto božjo besedo!

1. Dajte cesarju, kar je cesarjevega. Bog je na tem svetu dvojno kraljestvo postavil nam k častni sreči in v večno zveličanje, deželsko in duhovsko. Kakor imamo dušo in telo, tako smo tudi obehdeh.

1. Spoštovanje in čast (I. Petr. 2, 17). Ko je Bog Izraelcem kralja dal, je poslal preroka, kralja pomazilil in Bogu posvetil (I. Kralj, 10, 1). Kralj in cesarji so Bogu posvečeni; zato je David Savla toliko spoštoval (I. Kralj, 24). Tudi prvi kristjani so cesarja v visoki časti imeli. "Učimo se, gospodski in oblastnikom, ki so od Boga postavljeni, časti dati, katera jim gre" (Sv. Polikarp).

2. Zaupanje, da za naše dobro skrbijo. Kjer je hiši gospodarju, v deželi poglavarju ne zaupajo, tam miru, veselja in sreče nimajo. Glava mora misliti in gospodovati, udi pa glavo ubogati, da človek dobro izhaja. Vsem po volji pa tudi Bog stori in kos. Hudobni ljudje in pa otroci; ni jim mogoče dovolj postreči. Mi pa zaupajmo, da bo vse prav.

3. Voljno pokorščino (Rim. 13, 1-6). Ako pri hiši pokorščine ni, se slaba godi; ravnotako tudi v cesarstvu. Bog hoče pokorščino poprej ko darov. Pokoren je bil Jezus, božji Sin Pilatu deželskemu oblastniku, pokorni apostoli, in prvi kristjani, bodimo tudi mi.

Ne, kakor bi nam gosposka ukazala, kar Bog prepove, ali prepovedala, kar Bog zapove; takrat bi imeli Bogu poprej pokorni biti, kakor ljudem (Djanj. ap. 5, 29).

4. Dolžni davek (Rim. 13, 7). DAVEK dajamo k našemu pridu. Zato imamo gosposko, ki nam ljubi mir vavrujejo, učeničke, ki nam mladino uče, in toliko uradnikov, kateri za lep red po deželi skrbijo. Je nam grenko, davek plačevati, ne pozabimo, da je sladko, ljubi mir, pravico itd. uživati. Zato je tudi Jezus sam davek plačal, in nam dejal (Mat. 22, 21).

5. Zvestoba; le zvestoba hišo, kakor kraljestvo srečno stori. Bodi si hlapec ali gospodar, kmet ali gospod, vojska ali vladni uradnik, zvesto imati biti zavolj Boga (Rim. 13, 6).

6. Molitev za vse oblasti, da bi jim Bog dal potrebno modrost in moč, njih težave velike dolžnosti dopolnjevati (I. Tim. 2, 1-3). Pravična in modra gosposka je velik božji dar; pa tudi krivična je od Boga, naša šiba. Moliti za njo, pa voljno potpeti, nas naša sveta vera uči. Gorje puntarjem in podpilovalcem (Rim. 13, 2).

a) Pridejo hudobni podpilovalci, rekoč: "H čemu imamo gosposko? Sami si lahko gosposko damo" itd. Oj, ne poslušajte jih! Take besede je kača Evi dajala.

b) Vas hudobneži šuntajo, se puntarji, oblastnikom nepokorni biti, bežite pred njimi! Tako je storil Lucifer s svojimi tovariši, rekoč: "Nočem služiti!" Sv. Peter uči: "Bodite vsaki gosposki podložni zavolj Boga" itd. (I. Petr. 2, 13-17). Puntarja in prekucija je krvava cesta v časno in večno nesrečo.

c) Ako vam malopridneži branijo, davke dajati, povejte jim priliko, katero je mode rmož starim Rimljanom pravil od udov človeškega telesa, ki niso oteli za želodec delati; pokažite jim dober roj ljubih bučelic in ponovite jim Jezusa zlate besede: "Dajte cesarju, kar je cesarjevega!"

II.

Pa tudi Bogu, kar je božjega! Božje je vse, kar imamo, k božji časti smo dolžni vse obrniti (Ef. 5, 20. Kol. 3, 17). Bogu gre pred vsem najimenničnejša stvar:

1. Naša duša. Čigava je tvoja duša, o grešnik? Komu si jo pa prodal lakomnik, nečistnik, zavidnik, jezljiv srditnik? Čigava podoba je zdaj tvoja duša? Daj jo spet Bogu, oči do s svetlo pokoro, olepšaj jo s pobožnim življenjem. "Kaj pomaga človeku ves svet" itd. (Mat. 16, 26). Božji so vsi dnevi našega življenja; posebno pa:

2. Sveta nedelja in prazniki (III. Mojz. 23, 2-3). Čigava je sveta nedelja, ti krojač, čevljar, kateri celo dopoldne delaš, večerko po krčmah greš? Ti voznik, ki si cele nedelje na cesti, sebi in živini počitka ne daš? Ti kupčevalec, ki največ ob nedeljah časnega dobička, za večno pa največjo škodo imaš? Vi pijanci, dobrovoljci in prešestniki, ponočni vlačugarji, ali je nedelja hudičeva, da po rajih, kegljskih pivnicah, hudiču tako skrbno služite? Dajte Bogu sveto nedeljo, in Bog bo vam obilno blaga dal za telo (III. Mojz. 26, 2-10. Iz. 58, 13-14), pa še več blaga za dušo (III. Mojz. 26, 11-12. Iz. 56, 6-7). Dajte Bogu:

3. Svojo družino, deco in posle; oni so božji dar (Sirah. 30, 1, 7-12). Čigavo je tvoje uboga dete, ti nesramnica? Čigav je tvoj razpuščen sin, ti zanikarni oče? Tvoja razuzdana hči, ti malopridna mati? Komu podobna je vaša družina, vi zanikarni gospodarji in gospodinje? Ali ne veste, da bo Bog enkrat njih duše iz vaših rok tirjal? (Ezech. 3, 18-20). Kaj poročes, kadar bo na sodbi Bog ztirjal? Daj nazaj sina, hči, hlapca, dekla, ki sem jih tebi zaupal, te jim pastirja, hišnika postavil! Boš zamogel odgovoriti: Tukaj so" itd. (Joan. 17, 12).

4. Tudi premoženje za božjo čast; tudi življenje, ako bi bilo potreba. Božje kraljestvo na tem svetu je sveta katoliška cerkev; verni so dolžni skrbeti, da se to kraljestvo spoznanja in čast božja po vsem svetu razširja, da se podpirajo misijonarji za molitvijo in miloščino. Si kaj dal za božjo čast, za lepoto hiše božje? Si se kaj ponesel za sveto vero, ako si slišal, kako sovražnik krivde nauke seje? Kako preklinjalci Bogu čast jemljejo, zapeljivci in pohujšljivci božje kraljestvo razdirajo! Daj Bogu, kar je božjega. Amen.

SOCIJALISTOVSKA ZAROTA. Zarota zoper vero.

Priobčuje Rev. J. Plaznik.

(Nadaljevanje.)

Pripoznati se mora, da veliko ljudi, kateri hodijo v cerkev, volijo socialiste, da protestujejo zoper politično korupcijo in kapitalistično zlorabo; njihov namen toraj ni naravnost ta, da bi podpirali nauke mednarodnega socializma. Če hočemo biti pravični moramo tudi priznati, da je nekotliko socialistov, kateri denarno podpirajo stranko, kateri pa ne napadajo vere in se ne strinjajo z nauki, katere širijo uradne Marxove tiskovine. Skoro po vsej Evropi, kjer je boj proti veri bolj razširjen, kakor v Ameriki, socialisti priznajo, da so proti veri.

Pri nas nekateri predrzni socialisti priznajo v govorih in spisih, da bi bili zelo veseli, če bi se Božje ime postavilo za vedno in staro zgodovino. Krščanski socialisti, katerih pa ni preveliko v stranki, priznajo, da se na-

haja v njihovih vrstah ateistična propaganda, katero so napadli, a nikakor zadržali.

Če odštejemo to malo število socialistov, kateri priznajo, da je stranka brezbožna, vidimo, da socialisti zanikujejo brezbožnost, ker se boje, da zbuge lasove, če ljudem pokažejo, da so ze ar vero. Večkrat so tudi prav zvitci, ce se gre za pridobitev kaknega nevedneža. Če se obotavljajo, čes, da so vsi socialistovski voditelji verski sovražniki, mo povedo, da bi tudi ne smel biti demokrat, ker je bil Thomas Jefferson ateist in ne republikanec, ker Ingersoll tudi ni veroval v Boga.

Ker se socialisti tako lepo zgovarjajo s tema imenoma, bo pač primerno, če zavrneto ta dokaz in pokažemo, kako nes pametno je primerjati Jeffersona in Ingersolla s socialistovskimi voditelji.

Thomas Jefferson in Robert Ingersoll sta bila ateista, kakor tudi politika, ki sta dobro razumela svoje stranke, a nobeden izmed njih ni rekel, da je demokratstvo ali republikanstvo veri nasprotno in nikdo se ni bal pristopiti k stranki, katerih voditelja sta bila. Nasprotno pa je s socialistovskimi voditelji. Ljudje, kateri so voditelji v socialistovski stranki, gotovo poznajo njihove nauke in posledice, katerim smemo verjeti, ti ljudje pravijo, da socializem zahteva ateizem in boj zoper vero. Jefferson in Ingersoll nista napadala vere in nista rabila brezverstva za razširjanje demokratstva in republikanstva. Veliko število socialistov pa, evropskih, kakor ameri-

kanskih, grozovito udrihajo po veri v svojih spisih, ker hočejo koristiti stranki na ta način. Ne Thomas Jefferson in ne Robert Ingersoll nista dobivala kake pomoči od svoje stranke zaradi svojega brezverstva. Zato bi seveda bilo nes pametno, če bi kdo ne hotel biti niti demokrat, niti republikanec, ker sta bila ta dva možja strankina voditelja. Koliko denarja pa so izdali revolucionarji za nakup protivverskega čitva, katero so spisali njihovi voditelji, s kakim veseljem berejo njihove članke o brezbožstvu. S tem pa še niso zadovoljni, storijo tudi vse, da razširijo brezbožne spise svojih voditeljev, kateri hočejo izbrisati ime Božje.

Predno pa pridemo z dokazi, da socialistovski voditelji in njihovi privrženci res sovražijo vero ali tako sovraštvo vsaj natihem odobravajo, naj še nekaj spregovorimo o ekonomičnem determinizmu. Ta nauk spada med temeljne nauke socialistovske stranke. Pravijo namreč, da je cela zgodovina človeškega rodu, cel političen, umski in verski razvoj samo razvijanje, katerega vodijo denarne, oziroma gospodarske razmere in kar temu sledi, namreč razredni boj. Naravno je toraj, da socialisti, kateri slede temu nauku, ne pripoznajo, da Bog varuje in razširja pravo vero, ker ekonomičen ekonomizem uči, da razvoj cerkve ni delo Božje previdnosti, ampak gospodarskih razmer in razrednega boja v družbi.

W. D. P. Bliss, socialistovski urednik "New Encyclopedia of Social Reform" pripoznava na strani 1135, da je res, da večina socialistov ne mara za vero in cerkev. To da jih vodi v čudne nazore v obnašanju, denarju in družini.

Zarota evropskih socialistov.

Friderik Engels, znan socialist, ki je s Karlom Marxom pisal "Communist Manifesto", ki je pisal tudi druge znane socialistovske spise nemško in angleško, je spisal, da danes vemo, kako se je svet razvijal in da ni prostora za stvarnika in vladarja.

Wilhelm Liebknecht, kateri je bil znan socialistovsk voditelj v Nemčiji do svoje smrti, leta 1900, je rekel na konvenciji v Halle:

"Kar se mene tiče, sem opravič z vero v zgodnji mladosti. Ateist sem, ne verujem v Boga... Mirno lahko stojimo na socialistovski podlagi in tako premagamo neumnost množic, kolikor se tiče neumnosti, katere se kaže v ver-kih obredih in naukih."

V svoji knjigi "Materialna podlaga zgodovine", piše:

"Naša dolžnost kot socialistov je, da izrujemo vero v Boga z vsjo vneto in nikdo ni vreden tega imena, kdor se ne posveti razširjevanju brezbožstva."

August Bebel, do svoje smrti, leta 1913, voditelj socialistov na Nemškem je večkrat dokazal sorodstvo med socializmom in brezbožtvom, 16. septembra, leta 1878, je rekel v Reichstagu:

"Gospodje, vi napadate naše nazore o veri, ker so ateistični in materialistični. Pripoznam, da je to resnica. Popolnoma sem prepričan, da socializem končno vodi v ateizem."

31. decembra, leta 1881, je izpovedal v Reichstagu to-le: "V politiki pripoznam republikanstvo, v gospodarstvu socializem, v veri brezbožstvo."

JUGOSLOVANSKO VPRAŠANJE.

Dr. Aleš Ušeničnik, znani učenjak in profesor v duhovnem semenišču v Ljubljani, je v lanskim junijem številki ljubljanskega "Časa" razmotrival v zvezi z nacionalistično idejo jugoslovansko vprašanje. Jedro njegovih izjavanj v tem oziru navajamo po "Slovencu" v sledečem:

Jugoslovansko edinstvo — tako uva- vaju tozadevno nazpravo — "samoposebni seveda ni nič absolutno nemogočega. Nekateri splošni pogoji so res že dani: plemensko sorodstvo, sorod-

nost jezika, zemljepisna skupnost, gospodarski odnošaji. Toda trebalo bi še velikega obrata, da bi dobilo to edinstvo dejansko možne oblike. Treba bi bilo predvsem močne sile, ki bi navrnila ves dosedanj razvoj iz smeri diferenciacije v smer asimilacije. Tore najprej žive enotne zavesti in krepke volje. Saj vemo, kako mogočna činitelja narodov sta zavest in volja. Treba bi bilo pa tudi politične sile. Diferenciacija je pač še tako velika, da bi mogla izvršiti zopetno popolno asimilacijo v en kulturni narod le politična skupnost z enotnim šolstvom, enotnim uradnim književnim jezikom z enotnimi kulturnimi napravami, sploh s smotrnim kulturnim delom vsega političnega ustroja v smeri edinstva.

Jugoslovansko nacionalistično gibanje bi torej moralo biti predvsem politično gibanje.

"Jugoslavija" res spet tudi to odkrito priznava: "Problem južni Slovena i kulturni i politični mora se i može se riješiti, evolucionim ili revolucijom, milom ili silom!"

Toda ima li to gibanje v tem smislu še pravni naslov? Narodnostna ideja sama kot taka tega prava absolutno ne daje. Sicer je pa že "Jugoslavija" sama zapustila stališče narodnostne ideje, ker govorec o jugoslovanskem edinstvu, popolnoma prezira Bolgare, ki so vendar tudi "južni Sloveni". Za kulturni razvoj pa spet ni treba edinstva vseh, da to edinstvo bi bilo mogoče ravno v kulturnem pogledu dvomljive vrednosti ali celo kvavno.

Če pustimo vse dvoumno govornje, je v političnem oziru alternativa jugoslovanskega nacionalističnega gibanja leta: ali v habsburški monarhiji ali v vellerski državi. Ali — ali! Čim pa se alternativa tako jasno in odkrito pove, je vprašanje etično že tudi rešeno.

Dokler bomo Slovenci in Hrvati katoličani, dotle bomo verni tudi katoliškemu načelu, a katoliško načelo zahteva od nas zvestobo. Le če bi brez naše krivde, po krivdi onih, ki jim je izročena skrb narodov, zgodovinski dogodki raztrgali habsburško monarhijo ter nas vrgli v svetovni metej, bi morda za nas nastalo vprašanje, kam tedaj. To načelo nam lahko nalaga časih tudi težke žrtve, toda katoličani imamo zavest, da je vendarle to načelo ne le dolžnost, ki se ji morajo ukloniti poedinci in narodi, pa naj si bo še tako težko, marveč da je tudi najboljšje jamstvo naše blaginje. Mi verujemo v božjo previdnost, a večni izrek božje previdnosti se glasi: "Blagor ljudstvu ki je Gospod njegov Bog!"

Toda prav v tem slučaju tudi ni težko uvideti, da se pravni razlog naših načel dobro strinja s sociološko-političnimi razlogi.

Da monarhija Habsburžanov ni samoslovanska država, to po pričevanju zgodovine in sociologije ni noben razlog, da ne bi mogla biti kulturna država svobodnih narodov. Slišali smo sociologa Gumplowicza, ki mu je taka država celo višja oblika v socialnem razvoju. In spet, da je kaka država slovanska, ni noben razlog, da ne bi mogla biti nekulturna država nesvobodnih ljudi.

Kaj pa ima Srbija za nas?

Srbskemu ljudstvu ljubezen in spoštovanje, a politična Srbija more imeti za Slovence in Hrvate le malo privlačnosti. Nje ravnanje z Bolgari je naravnost barbarsko. Z ognjem in mečem zatirata narodnost bratskega slovanskega naroda, to se ne pravi v kulturni tekmi vršiti asimilacije, niti ne s kulturnimi sredstvi pospeševati edinstva. Srbija se zdi da je vzprejela iz bizantinske kulture tudi najslabše elemente in ti bi pač ne bili nobeno obogatene naše kulture. Poleg tega se pa zelo bojimo, da tragedija balkanska še ni končana in da bo še kri pirala velike krivde venčanih glav.

Se mnogo manj more mamiti Slovence in Hrvate politično edinstvo s Srbijo z versko-kulturnega vidika. V Srbiji se je začelo prečudno mešati nestropno pravoslavje z zapadnim svobodomiseltvom. Tako se zdi, da bi prišli mi katoličani med dve sovražni sili. Bizantinsko pravoslavje bi izkušalo dušiti naš svobodni verski razvoj. Res, da obeta Srbija katoličanom konkordat, a ta konkordat se še ni izkazal in konkordat je tudi lahko pod legalnim videzom svobode le sužna spona. Saj je tudi Rusija izdala tolerančni edikt, a z raznimi upravnimi in policijskimi odredbami ga je izpremenila za katoličane v pravi zatiralni edikt! Če bi tako oficijelno pravoslavje izkušalo tlačiti naš svobodni verski razvoj, bi pa obenem svobodomiseltvo inteligence še svobodneje širilo svoje sovraštvo do katoliške Cerkve in katoliške kulture. Ali je mar slučajno, da se navdušujejo za jugoslovansko edinstvo najbolj tisti, ki sovražijo naš verski in kulturni prepored ter oznanjajo pod frazo klerikalizma boj zoper katoliško Cerkev? Tudi "Jugoslavija" že v prvi izjavi poudarja, da hoče biti mladina, ki se bori za jugoslovansko edinstvo, "radikalno antiklerikalna". Če prav presojamo znamenja, izhaja najmočnejša agitacija za to edinstvo v vellerskem smislu iz belgrajske — lože. Značilno je, da sega vpliv srbske lože že v Zagreb in da se je že tudi pri nas javnost zavzemala za ložo. Prav resno se je bati, da bi prišli Slovenci in Hrvati z jugoslovanskim edinstvom le pod jakobinsko gospodstvo lože!

Naše nacionalistično gibanje, če naj bo naravno, resno in smotrno, se mora dejstvovati le v mejah prava in v me-



Predsednik:.....Dr. Jakob Seliškar, 6127 St. Clair Ave., Cleveland. Podpredsednik:.....G. Josip Dunda, 704 Raynor ave., Joliet. Tajnik in duhovni vodja: P. Kazimir Zakrajšek O. F. M., 21 Nassau Ave., Brooklyn, N. Y. Blagajnik:.....Dr. Martin Ivec, 900 N. Chicago St., Joliet. Odborniki: G. J. Stefanič, g. Frank Nemanič, Rev. Jakob Černe.

Vsa pisma, pristopnina naj se naslavlja: "Zveza Katoliških Slovencev", Nassau Ave., Brooklyn, N. Y.

Pretepališče za otroke.

Anglija je poleg Amerike zelo iznajdljiva država. Zdej je vpeljala javno pretepališče za otroke. Znano je namreč, da raste število mladoletnih hudodelecev od leta do leta. Na Angliškem so imeli nedavno pedagogi zborovanje, kjer se je sklenilo in priporočilo, da se v javnih šolah zopet vpelje brezovko. Povdarjali so, da je taka kazen umestna. Priporočili so pa zopet, da se napravi tako kaznovanje javno, ker ima baje boljši uspeh. Po tem priporočilu je takoj neki londonski sodnik sklenil vpeljati pretepališče. Na policijski postaji je dal napraviti podolgačo ozko klop z jermeni. Kogar obsodi, da se ga pretepe, ga privežejo in potem mu jih naštejejo. Najnižja kazen je šest, najvišja osemnajst udarcev. Pretepa jih neki policaj. Javnosti je dovoljeno, da prisostvuje. Oče sme pripeljati tudi svoje otroke zraven in če hoče, lahko tudi poskusi sam. Zmerna telesna kazen ne more vplivati slabo. Gotovo je namreč, da se v človeku razvijajo tiste dobre ali slabe lastnosti, katerih razvoj se ne oviira. Kar je zakon za odrasle, to je telesna kazen za otroke. In gotovo je nekaj: kjer so zakoni strogi, se ne dogajajo stvari, kakor v državah, kjer so zakoni mehki.

Potujoči učitelji na konjih.

Na Abruškem je med 100 prebivalci 68 analfabetov, kljub temu, da so v zadnjih letih sezidali mnogo novih šol. Šole pa so prazne, ker hodijo otroci kakor preje pasti črede. Profesor Emilij Agestioni je zato predlagal italijanski vladi nov sistem odganjanja mladeži, ki ga je že srečno izvedel. Abruški prebivalci so večinoma pastirji, ki prebivajo po 9 mesecev v letu na gorah, oddaljeni od vsake kulture. Ker seveda oni nečejo hoditi v šolo, mora pač iti šola za njimi. Vsled tega je sedlo 15 učiteljev na konje ter so jezdi po planinah in učili otroke pisati in čitati pod milim nebom, kjerkoli so jih dobili. Uspehi so bili povoljni nad vsem pričakovanjem. Gorjancem se je priljubilo teh 15 učiteljev in kjer opazijo koga izmed njih otroci v planini, pohite k njemu. Pastirji, ki so se doslej upirali vsakemu pouku, so naenkrat postali zelo marljivi učenci ter se uče z vso resnostjo čitati in brati.

Mraz v zračnih višinah.

Ravnatelj zvezdarne v Paviji, profesor Gamba, je meril toplino v zračnih višavah in prišel do znamenitih števil. Spustil je v zrak z vodikom napolnjen balon iz kavčuka, ki se je vzdignil 37.700 metrov. Balon je imel v premeru 17 cm in je imel s sabo priprave za merilo topline zraka. Ko je prišel balon zopet na tla, so se pokazale sledeče številke: v višini 12.000 m ima zrak 55 stopinj mraza, v višini 37.700 metrov je pa — 51 stopinj mraza. Te številke nam kažejo, da ne vlada v največjih višinah največji mraz. V višini 37.700 metrov znaša zračni pritisk komaj 3 milimetre. To velikansko višino je dosegel balon v 1 uri in 18 minutah. Potem je balon počil; na tla je padel čolnček in vsi drugi merilni instrumenti. Prišli so na zemljo po-

polnoma nepoškodovani 40 km od točke, kjer se je balon v zrak vzdignil.

Avstroogrsko prebivalstvo po stanovih.

Zadnje ljudsko štetje dokazuje, da v naši monarhiji še vedno prevladuje kmečki stan; dve petini vsega prebivalstva se preživlja s kmetijstvom, gozdarstvom. V poljedelstvu, vinogradstvu, ribarstvu in gozdarstvu je v naših 30,100,000 oseb, v industriji 8,410,000; dalje: v trgovini, prometu, zavarovalništvu 3,316,000, v rudarstvu in fužinarstvu 742,500, stavbeništvu 940,000 in v domačem gospodarstvu 138,500 oseb. Uradnikov, učiteljev, hovinikov in umirovljencev je 3,000,000, brez poklica 1,249,000 oseb. Priznava, da industrijskih krogov, da bi Avstroogrska preosnovali v industrijsko državo, se potemtakem niti oddaleč ni oddalilo. Kmetijstvu je sicer sicer zadela globokih ran, toda kakor vidimo, ni vse izgubljeno.

Novi revolverji pariške policije.

Kih jih rabijo za ometenje nasilnih dejanj in katere so uvedli po krvavih bojih z Bonnotom in drugimi apakcijskimi dne prvi praktično preizkušeni krotiti je bilo treba zbesnela množica skega milijonarja Vitalo Pothina, ki ima v francoski Guyani velike posesti, a je obolel na živcih in se je v Pariz zdravil. Stanje se mu ni izboljšalo, marveč poslabšalo in v nedeljek je začel besneti. Slepa streljala na domače in množico, ki se pred hišo nabrala. Poklicana policija je porušila neko steno in oddala omotilnimi (smrdljivimi) revolverji streljala na Pothina, ki se je onesvestil. Ko so ga zvezali, so ga zdravili: eksperiment mu ni prav nič škodoval.

RABIMO

dobrega in bistrega moža za prodajo naše zemlje v naši slovenski koloniji v Wisconsin. Pravi mož za dobro zaslužiti. Izkušnje nepopustne.

GRIMMER LAND CO. CHICAGO, ILL.

Naznanilo

Slavnemu slovenskemu in hrvaškemu občinstvu v Jolietu naznanjamo, sem otvoril svojo

Novo mesnico in grocerijo

na vogalu Cora in Hutchins cest, imam največjo zalogo svežega in zdravega mesa, kranjskih klobas, vse vrste grocerije in drugih predmetov, ki se dajejo v mesarsko in grocerijsko prodajo.

Priporočam svoje podjetje vsem, ki so, zlasti pa našim gospodinjstvom. Moje blago bo najboljšje, najcenejše in tudi po zmerni ceni.

Spoštovanjem John N. Pastero Chicago tel. 2917 Cor. Cora and Hutchins St., Joliet.

VAŽNO Veliki Austro-Nemški SHOD v Nedeljo pop. ob 3. uri 24. okt. v Turner Hallu Vsi Avstrijci naj se udeležijo. VSTOP. PROST.

**Družba sv. Družine**

(THE HOLY FAMILY SOCIETY)

V ZJEDINJENIH DRŽAVAH SEVERNE AMERIKE. **Sedež: JOLIET, ILL.** Vstanovljena 29. novembra 1914 in kor. v drž. Ill., 14. maja 1915

DRUŽBINO GOSLO: "VSE ZA VERO, DOM IN NAROD." "VSI ZA ENEGA, EDEN ZA VSE."

GLAVNI ODBOR:

Predsed.—Geo. Stonich, Joliet, Ill. Podpred.—John N. Pasdertz, Joliet, Ill.  
Tajnik—Josip Klepec, Joliet, Ill.  
Zapis.—A. Nemanich, Jr., Joliet, Ill. Blagajnik—John Petric, Joliet, Ill.

NADZORNI ODBOR:

1. Anton Kastello, La Salle, Ill. 2. John Stua, Bradley, Ill.  
3. Nicholas J. Vranichar, Joliet, Ill.

FINANČNI IN POROTNI ODBOR:

1. Stephen Kukar, Joliet, Ill. 2. Anton Trgovčič, Mount Olive, Ill.  
3. Josip Težak, Joliet, Ill.

Glasilo: AMERIKANSKI SLOVENEK, Joliet, Ill.

Vsa pisma in denarne pošiljave se naj naslove na tajnika. — Vse pritožbe se naj pošljejo na 1. porotnika.

Podrejeno Društvo za Družbo sv. Družine se sme ustanoviti v kateremsi bodi mestu države Illinois s 8. udi obojega spola.

D. S. D. sprejema moške in ženske za ude v Društva iz vseh krajev od 16. do 55. leta. Ob pristopu plača vsak član(ica) en dolar v rezervni sklad.

**IZPLAČUJE SMRTNINE \$250.00 ali \$500.00 dedičem umrlega člana popolno vsoto takoj po sprejemu in sicer še isti dan, ko so vse tozadevne listine v redu in sprejete v gl. uradu.**

**IZPLAČUJE ODŠKODNINE, katere je deležen vsak član(ica), in sicer:**

- Za popolno izgubo vida na enem očesu vsoto \$100.00;
- za popolno izgubo vida na obeh očesih vsoto \$250.00;
- za izgubo ene roke nad zapetjem vsoto \$100.00;
- za izgubo obeh rok nad zapetjem vsoto \$250.00;
- za izgubo ene noge nad členkom vsoto \$100.00;
- za izgubo obeh nog nad členki vsoto \$250.00;
- za izgubo najmanj štirih prstov ali cele dlani ene roke vsoto \$50.00;
- za izgubo najmanj štirih prstov na eni nogi ali stopala vsoto \$50.00;
- za izgubo najmanj štirih prstov na eni nogi ali stopala vsoto \$50.00;
- za zlomljeno hrbtenico vsoto \$100.00, če je ud za vedno nezmožen za vsako delo.

**IZPLAČUJE ZA OPERACIJE, česar je deležen vsak član(ica) in sicer se izplača vsota \$50.00 za enkratno operacijo na slepiču (appendicitis) in za enkratno operacijo na kili ali vtrganjem.**

Za poškodnine in operacije se ne pobira rednih mesečnih asesmentov, temveč razpiše gl. tajnik na vse član(ice) primeren asesment kadar je treba izplačati poškodnine ali operacije za ta sklad, da se pokrijejo poškodnine in izplačila za operacije.

Vsak član(ica) je deležen vseh dobrot in pravic (po dne 1. maja 1915), ki jih daje D. S. D. takoj ko je bil pravilno sprejet v katero Podružnico in D. S. D. Poleg tega plačujejo Društva bolniško podporo.

Član(ice) plačajo sledeči asesment z ozirom na starost ob pristopu in z ozirom na vsoto zavarovalnine:

Za \$250.00:			Za \$500.00:		
Razred.	Starost.	Asesment.	Razred.	Starost.	Asesment.
1	16—20	18c	1	16—20	35c
2	20—25	20c	2	20—25	40c
3	25—30	23c	3	25—30	45c
4	30—35	25c	4	30—35	50c
5	35—40	28c	5	35—40	55c
6	40—45	32c	6	40—45	63c
7	45—50	38c	7	45—50	75c
8	50—55	45c			

Poleg tega plača vsak član(ica) še 5c na mesec za stroške.

**SLOVENC NA BOJIŠČU.**

Italijan ne bo na Naborjetu koruze sadil. — Naši potomci bodo slavili naš junaške čine. — Čim hujsa je bitka, tem večja je slovenska korajzija. — "Lepa naša domovina" na bojišču. — Prej se ne vrnemo, dokler Laha popolnoma ne stremo. — Pogumni Janezi. — Pozdravi slovenskih topničarjev.

Topničar Julijan Nussdorfer je poslal "Slovincu" te-le navdušene vrstice dne 30. julija: Pri Naborjetu na Koruškem trdnjavi mi stoji, z njo si izdajalski Lah noč in dan srce hladi. To ga pa najbolj jezi, da še vedno salve iz nje dobi. Kajti misli si je že, da gotovo razbil jo je. Saj ga je stala že več tisoč strel. In res okoli nje je vendar za njivo še vedno ni. In nikdar ne bo Italijan po njej koruze sadil, da bi s polento svoje vojake redil.

Za hribi visokimi velike topove ima, z njimi bi rad streljal na vse strani sveta. Streljal je že tudi na Zabnico vas, pa dosegel je ni, to je dobro za nas. Za Laha lisiaka prekisljo grozdiče je še!

Zjutraj krog devetih prve strele od da, potem to igra brez prestanka do enajstih igr. Od enajste do ene se s polento peča, od ene do pete zopet z ognjem divja. Potem ima kratek počitek, ob enajstih ponoči pa je nov začetek. Takrat je pa zabavno zares, ko meseca je že, odkar opasal si je vojni meč, pa še vedno na enem mestu stoji, naprej se marširati boji.

Res, ta vojni čas je že povzročil mnogo sivih las. Ko gospodar na bojnem polju se vojskuje, dom bridko za njim zdihuje. Zena, otroci, oče in mami — vse se žalostno po svetu klati. A ni ne obupaj, pogum, junak! Se pet na bajonet italijanskih srak! Leto se že odmičuje, kar se Avstrija vojskuje. Pa če še dve leti ali tri — Laha se Avstrija ne boji!

Cetovodja Kalist Ketiš, doma od Sv. Trojice v Slov. goricah, piše dne 27. julija z južnega bojišča: Sedaj sele so se začeli boji v pravem pomenu. So vrazna artiljerija je municijo kar razsipovala, pokalo je grozno, vendar brezuspešno. Cela dva meseca je sovražnik obstreljeval naše postojanke, ko je komaj prišel v cilj. In kakšne

čih bratih, ki so z nadčloveško silo branili naše strelne jarko. Pogled na naše ranjence nas je razjaril in bili smo kakor levi. V toči granat in šrapnelov lazimo po trebuhu in v molitvi "Marija, pomagaj!" Komaj čakamo povelja, da pridramo naprej. Kmalu nato zadoni povelje "Naprej!" Jurisali smo! Z vriskom "hura" smo bili kakor blisk z več kot tisoč zamazanimi Lahi skupaj. To vam je bil krik in zvijanje in tuljenje ter klanje. Od strani so jih naše strojne puške čisto zmešale in kakor je njih navada, so tudi tukaj z zajetimi koraki odmarširali; seveda jih je veliko tam za vedno oddahnilo, ker so dobili zobati našega fižola. To je bilo veselje, kakršnega na nobeni gostiji ne morem doživeti! Takšno veselje in navdušenost je vladala radi te naše zmage med našimi stariimi fanti, da si niti misliti ne morete. Neki teško ranjeni mi je rekel: "Dobro smo jim dali po grbi." In zarele so mu oči veselja in zadovoljnosti. Za povrnitev smo dobili drugi dan polente kar z lonci vred, da smo lahko kar pobirali črepanje po tleh. In to gre vsak dan naprej. Nam je to navadna reč in niti spati ne morem, ako boj preneha. Fantje in mošje slovenski. Žalosten vojak je kakor gnilo jabolko med zdravimi. Kdo ne gre z veseljem nad Laha?! Pokažite tudi Italijanom, kaj smo Slovenci in ko pride vrsta na vas, idite z veselimi srcem v boj za našo domovino in milo Avstrijo. Tukaj ni nobenega strahu! Kdor zaupa v Boga, tisti ne pozna bojazni!

**Lopov kot kolera.**

Vsi častniki so preplavljeni s poročili o koleri, in strah pred to boleznijo se je razširil na vse strani. Toda neki kmet v Rusiji se ni nikakor ustrašil kolere, temveč je skušal pod masko kolere dobiti pod palec kaj okroglega. V yasi Njemirincija, v kijevski guberniji v Rusiji, je neka siromašna vdova prodala pred dnevi par volov in dobila zanje lepe novce. Neki njen sosed, ki se je polakomnil tega denarja, se je primerno našemil, pomazal lice s sajami in blatom ter šel v hišo k vdovi. Potrkal je na vrata. Vdova mu je prišla odpret, a ko ga je zagledala, je odskočila vsa preplašena. Lopov je stopil v sobo, zaprl za seboj vrata ter začel govoriti s spremljevalnim glasom: "Jaz sem kijevska kolera, slišala si o meni dovolj. Danes je prišla tvoja ura, prišel sem po tebe, ker poteklo je tvoje življenje. Pripravi se in idi z menoj!" Vdova je začela prositi "kolero", naj se je usmili. "Milostljiva in dobra gospa kolera. Usmilite se otrok, ako se nočete usmiliti zaradi mene." — "Idi, pripravi se in pojdi z menoj," odgovorila je ostro "kolera". — "pojdi brez besede, kajti nimam časa, da bi čakala." — "Dobra in milostljiva gospa kolera, ali bi se mogla odkupiti na kak način? Poglej male otročičke, rada bi jih vzgojila, pusti me živeti, povej kaj zahtevaš?" Nato reče milostljiva "kolera": "Daj mi denarje, ki si jih dobila za prodane volje, pa se hočem zadovoljiti to pot." Ko je ženska to čula, je veselo pohitele iz sobe po novce. Med potjo pa si je vseeno domislila, da bi se posvetovala o tej stvari z vaškim načelnikom, pa je odšla v njegovo hišo. Ko sta se oba vrnila v koč, je poklicani načelnik napadel "kolero" in izkazalo se je, da je ta kolera ničeva. "Kolero" so nato vaščani pošteno pretokli, vdova pa je bila še bolj vesela svoje življenja in denarja.

Z južnega bojišča je "Slovenec" prejel naslednje vojnopoštne dopise:

Iz skalnatih kritij pošiljamo cenjenim bralcem in bralkam "Slovenca" pristrčne pozdrave! Počutimo se prav dobro in občudujemo tek deroče Soče, po kateri plavajo trupla Italijanov kakor plavi. Že v zgodnjem jutranjem hladu privede duh polente in se razprši čez Janeze. A Janez, vajen močnega pritiska, stoji ravnodušno za skalo in se ne meni za sikanje v zraku; on samo čaka trenutka, da si zopet ohladi svojo jezo nad italijansko spako. Prigodilo se je te dni, da je hotel Italijan vpasti v naša kritja. Toda Janezova muha je vsakega preje prevrnila, predno je mogel potipati ostrino bodoče žice. Tako se Italijanom godi na celi bojni črti. Živio Avstrija! — Skopore, Hren, Novak.

Kmalu bo minulo leto dni, odkar smo se poslovlili od ljubega domu in šli v boj za našo avstrijsko domovino. Kakor smo Ruse nakresali, tako bomo sedaj tudi izdajalske Italijane, da bodo pomnili, kdaj so iztegnili roke po slovenski zemlji. Tu na koroško-italijanski meji se bje večinoma le artiljerijski boj. Italijan razmetava municijo, a brez vsake škode za nas. Zdravo! vsem čitateljem "Slovenca" kličemo slovenski topničarji: Franc Vide, Anton Grgič, Valentin Omovšek, Franc Podbešek, Franc Rožnik, Matija Brulc, desetnik.

Slovenski topničarji pošiljamo z južnega bojišča vsem rojakom najlepše pozdrave! Alojzij Fabjan, Andrej Svetličič, Jožef Močnik, Jožef Turk, Anton Masten, Avgust Kante, Stefan Urdih, Ivan Zagar, Michael Kramar, Stefan Strukelj, Martin Kunst, Jože Žgank, Vincenc Žnider, Ignac Levšek, Albin Juvan, Franc Petrič, Franc Turšič, Jožef Levstek, Ciril Jelenč, Franc Slavec.

Pišem Vam iz hribov, na katerih je še sneg. Ob strojni puški čakamo na Laha in zelo nam je dolgčas, kajti že dva meseca čakamo, a Laha noče biti. Naj pridejo kadarkoli, toliko jih ne bo, da ne bi jih mi sproti pokosili. Tu se vrše doslej samo artiljerijski boji; en sam naš top je uničil osem italijanskih topov. Seveda je ta top 30,5 cm možnar; kadar ta ustrelje, se strese cel hrib. Laha bomo strli kakor črva! Pristrčen pozdrav pošilja domovini, sirašem, znancem in prijateljem Jožef Pelicon.

Pozdravljeni v rodnem kraju! Bodi te mirni, tu stojimo kakor skala in se ne ganemo, četudi še tako divja sovražna vihra. Naša zemlja je bila in bo avstrijska. Ura! — Peter Strel, c. kr. voj. profos.

**Župan proti klepetavosti žensk.**

V Hattersheimu na Hesenskem je župan Kessler izdal sledeči odlok proti klepetavosti žensk: V zadnjem času zelo naračajo tožbe zaradi razžaljenja časti in obrekovanja med gotovim delom prebivalstva. Posledice tega so huda sovražstva, stroški, izguba zasluž

ka itd. Medtem ko možje čez dan zunaj težko delajo, zapravljajo doma ženske čas s klepetanjem in obrekovanjem. Zanimarjajo vzgojo otrok na ta način ter zanimarjajo tudi v vsakem drugem oziru gospodinjstvo. Ko se povrne mož utrujen domov, se mu poročica o dnevnih dogodkih popolnoma napačno in potem mora mož varovati "razžaljeno" ženo s tem, da teče k policiji, na sodišče ali pa k državno-pravdništvu. To je možovo družinsko življenje, v katerem išče zastoj prave zadovoljnosti! Vsi pouki, naj ostane žena pri svojem gospodinjstvu, naj se tega loti ter naj zapodi vse klepetulje iz hiše, ustvari možu in otrokom prijeten dom, so pri takih ljudeh zaman. Ubožna spričevala se zaradi tega v vsled takih stvari nastalih pravadah v bodoče ne bodo izdajali, razen v izjemnih slučajih. Policijskim uradnikom je naročeno, naj sestavijo zapisnik vseh onih oseb, ki se rade tožarijo ter svare lastnike hiš in najemnike pred temi ljudmi. Spričevala o lepem vedenju se bodo temu primerno izdajala vsem tistim, ki se radi prepričaj in tožarijo. — Take odredbe bi bile po našem mnenju marsikje koristne.

**118 let star.**

Grand Rapids, Mich., 18. okt. — Stoinosem najst let stari Indijanec Geo. Shag Na By je dal temu svetu slovo in je bil odpoklican v večna lovišča. Danes je bil pokopan. Stari rdečekočec se je natančno spominjal dogodkov pred 100 leti.

**Grozljiva najdba.**

Ottawa, Ill., 18. okt. — Svinčarji so našli danes v kleti sodišča okraja La Salle z nitroglicerinom napolnjeno bombo, dovolj veliko, da bi poslopje izpremenila v razvaline. Prizigalna vrveca je bila deloma pooglenela.

**Razbrzdani življi.**

Dennison, Tex., 18. okt. — Močni nalvi, ki so trajali celo noč, so napravili v severnem in osrednjem delu Texasa in v južni Oklahomi na pridelkih in železnih škodo, precejeno na stotisoče dolarjev.

V mnogih okrajih so korozišča popolnoma opustošena, in na tisoče bal bombaža je uničenih.

Red River je narasel za 13 čevljev in odtrgal 165 čevljev dolg del velikega mostu čez Missouri. Železniški promet je popolnoma pretrgan.

**Do 20 rudarjev usmrčenih.**

Butte, Mont., 19. okt. — Od petnajst do dvajset rudarjev je bilo usmrčenih v Granite Mountain-rudniku North Butte Mining-družbe ob 1. uri 30 minut danes po eksploziji 500 funtov razstreljevalnega smodnika.

Nocoj je bilo naznanjeno, da so petnajst trupel spravili na površje, in izražena je bila bojazen, da je bilo usmrčenih morebiti še kakih pet nadaljnjih rudarjev.

Osem drugih rudarjev, zaposlenih na površju, je bilo resno poškodovanih, eden izmed njih, Ed Bray, "shift boss", menda smrtno.

— Umrli je v ruskem ujetništvu učitelj iz Sovinjaka v Istri Mirko Šiško-vič.

— Nameščen je Vinko Aljančič, kaplan bovški, kot župni upravitelj v Soči.

**ROJAKI IN ROJAKINJE ŠIROM AMERIKE! PRISTOPITE K NAJVEČJEMU SLOVENSKEMU PODPORNEMU DRUŠTVU.**

**Društvo Sv. Družine**

(THE HOLY FAMILY SOCIETY)

**ŠTEV. 1 D. S. D., JOLIET, ILLINOIS.**

Geslo: "Vse za vero, dom in narod." "Vsi za enega, eden za vse."

**ODBOR ZA LETO 1915.**

Predsednik.....George Stonich.  
Podpredsednik.....Stephen Kukar.  
Tajnik.....Jos. Klepec.  
Zapisnikar.....Anton Nemanich Jr.  
Blagajnik.....John Petric.  
Reditelj.....Frank Kocjan.

**NADZORNIKI:**

Anton Šraj, Jr., Nicholas J. Vranichar, Joseph M. Grill.

To društvo sprejema v svojo sredo rojake in rojakinje iz vseh krajev Amerike, in sicer od 16. do 55. leta starosti brez vsacih ceremonij. Ne glede kje stanujete — najsi bo Jolietu ali v katerem drugem mestu v Ameriki, k našemu društvu lahko pristopite vsi, če se skazete z zdravniškim spričevalom in plačate kar pride.

Pri tem društvu ni treba nikakoršnega potnega lista. Greste lahko kamor hočete in kdaj hočete. Samo, da točno plačate mesečnino in takoj, ko se preselite, tajniku naznanite svoj pravi naslov. Mesečnino lahko plačate za eden ali več mesecev vnaprej.

To Društvo izplačuje bolniške podpore \$1.00 na vsak delavni dan za 50c na mesec.

Izplačuje zavarovalnino, poškodnino in za operacije, za plačila, kakor kaže oglas gl. urada D. S. D.

Pri tem društvu ni nepotrebnih postav. Edino kar se zahteva je, da vsak ud plača svojo mesečnino. Kazni in drugih nepotrebnosti ni nobenih v tem društvu.

Redna seja se vrši vsako zadnjo nedeljo.

Kdor izmed cenj. rojakov in rojakinj želi pristopiti v naše veliko in napredno društvo naj se zgasi pri podpisnem. Če mu ni mogoče osebno priti, naj piše za podrobnosti in navodila na:

**JOSIP KLEPEC, JOLIET, ILL.**

**Nova telefonska kniiga se kmalu izda.**

**In sicer se začne tiskati v par dneh. Druga se ne izda več mesecev.**

**Več prememb, dodatki in črtanja se morajo takoj izvršiti.**

**Chicago Telephone Company**

**A. H. White, District Manager**  
Telephone 9993

**Ta banka plača**

**3%**

**obresti na vlogah**

**Joliet Trust & Savings Bank**

Barber Building, Joliet, Ill.

**Glavnica \$100,000.00 Jamstva fund \$50,000.00**

ARCHIBALD J. McINTYRE, Pred.  
ERVIN T. GEIST, kasir.  
THOS. F. DONOVAN, Podpred.

**TA BANKA JE POD DRŽAVNIM NADZORSTVOM.**

**Podpirajte trgovce, kateri imajo oglase v Amer. Slovencu.**

# Ponižani in razžaljeni.

ROMAN V ŠTIRIH DELIH IN Z EPILOGOM.

Ruski spisatelj F. M. Dostojevskij. Poslovenil Vladimir Levstik.

(Dalje.)

Ana Andrejevna se je polotila groza, toda starcu je bilo treba pomagati in, sama skoro brez zavesti, je hodila cel dan in skoro vso noč okrog njega, mu močila glavo z jesiho in mu jo obkladala s ledom. Vročica ga je kuhala in bedlo se mu je. Ko sem odhajal od njiju, je bilo že ob treh popoldnih. Drugo jutro pa je Ilmenjev vstal in še tisti dan prišel k meni, da kratko in malo vzame Neli k sebi. Toda prizor z Neli, o katerem sem že pri povedoval, ga je popolnoma potrl; ko je prišel domov, je legel v posteljo. Vse to se je zgodilo na veliki petek, tistega dne, ko je bil napovedan sestanek Katje z Natašo, na predvečer Aljošinega in Katjinega odhoda iz Peterburga. Pri tem sestanku sem bil navzoč tudi jaz; vršil se je zjutraj zgodaj, še predno je prišel stavec k meni in predno mi je Neli prvokrat pogledala.

## SESTO POGAVLJE.

Aljoša je prišel celo uro pred sestankom, da pripravi Natašo, jaz pa sem dospel baš v istem trenutku, ko se je Katjina kočija ustavila pred našimi vrati. S Katjo je bila stara francozinja, ki je po dolgih prošnjah in po dolgem omahovanju privolila, da jo spremi in jo pusti celo samo gori k Nataši, a ne drugače kakor z Aljošo; sama pa jo je čakala v kočiji. Katja me je poklicala k sebi, in ne da bi stopila iz kočije me je prosila, naj pokličem Aljošo k nji. Nataša sem dobil v solzah; obadva z Aljošo sta plakala. Ko je slišala, da je Katja že tu, je vstala, si obrisala solze in se razburjeno obrnila proti vratom. Tisto jutro je bila vsa v beli obleki. Njeni temnorjavni lasje so bili gladko počesani in zadržani v gostem vozilu. Ta frizura mi je zelo ugajala. Ko je videla, da sem ostal pri nji, me je Nataša prosila, naj grem gostom naproti.

"Do danes nisem mogla k Nataši," je rekla Katja, ko je šla po stopnicah. "Tako so prežali name, da je bilo groza. Madama Albert sem pregovarjala čela dva tedna, predno je bila pripravljena. In vas, Ivan Petrovič, niti enkrat ni bilo k meni! Pisati vam nisem mogla, pa se mi tudi ni ljubilo, ker se s pisanjem nič ne razjasni. Pa sem vas tako potrebovala! Moj Bog, kako mi srce bije..."

"Stopnice so strme," sem ji odgovoril.

"Seveda, — tudi stopnice... A kako mislite, ali Nataša ne bo jezna name?"

"Ne, čemu pa?"

"Seveda, — čemu pa; kmalu bom videla sama; zakaj bi vpraševala?"

Peljal sem jo pod pazduho. Bila je blehla; brčkone se je zelo bala. Na Na poslednjem obratu je obstala, da si oddahne, toda ozrla se je name in šla odločno naprej.

Pri vratih je še enkrat obstala in mi šepetnila: "Stopila bom v sobo in ji rekla naravnost, da sem tako zaupala vanjo, da sem prišla brez pomisleka..."

Sicer pa, čemu se razgorajam, ko sem prepričana, da je Nataša najplemenitejša bitje?"

Vstopila je plaho, kakor bi bila kaj zakrivila, in pozorno pogledala Natašo, ki se ji je takoj nasmehnila. Takrat je Katja naglo vstopila k nji, jo prijelja za roke in pritisnila svoje polne ustnice na njene. Nato se je, ne da bi z Natašo kaj izpregovorila, resno in celo strogo obrnila k Aljoši, ter ga prosila, naj nas pusti za pol ure same.

"Ne bodi hud, Aljoša," je dodala. "To je zategadelj, ker moram govoriti z Natalijo Nikolajevno o mnogih zelo važnih in resnih stvareh, ki jih ti ne smeš poslušati. Bodi tako dober in odidi. Vi, Ivan Petrovič, pa ostanite. Vi morate slišati ves najin razgovor."

"Sedite," je dejala Nataša po Aljošinem odhodu, "jaz bom sedla takole, vam nasproti. Rada bi si vas najprej ogledala."

Sedla je skoro ravno nasproti Nataše ter nekaj hipov pozorno zrla nanjo. Nataša se ji je nehote nasmehnila.

Videla sem že vašo fotografijo," je rekla Katja. "Aljoša mi jo je kazal."

"Ali sem kaj podobna na portretu?"

"Lepši ste," je odgovorila Katja resno in odločno. "Mislim, da ste lepši."

"Res? Jaz pa gledam vas. Kako ste srčkani!"

"Kaj pravite! Kje neki!... Golobček vi moj!" je dodala in s trepetajočo desnico prijelja Natašo za roko, kakor sta obe zopet umolkni, motreči druga drugo. "Veste kaj, angelj moj, samo pol ure imava časa," se je oglasila Katja. "Madama Albert je še to komaj dovolila, in vendar si imava toliko povedati... Rada bi — moram — ah, vprašam vas kar naravnost: ali zelo ljubite Aljošo?"

"Da, zelo."

"Ako pa je tako, — ako zelo ljubite Aljošo — potem — morate ljubiti tudi njegovo srečo..." je dodala plaho in šepetoma.

"Da, saj hočem, da bi bil srečen..."

"Tako je, — toda vpraša se: ali tvorim jaz njegovo srečo? Ali smem govoriti tako, ker vam ga jemljem? Ako se vam zdi in ako se zdaj domneva,

da bo z vami srečnejši, potem — takrat..."

"To vse je že odločeno, mila Katja, saj vidite sami, da je odločeno," je tiho odgovorila Nataša in sklonila glavo. Očividno ji je bilo težko, nadaljevati ta pogovor.

Katja se je bila menda pripravila na dolgo razpravo o vprašanju, katera izmed njiju bo bolj osrečila Aljošo in katera naj se umakne. Toda po Natašinem odgovoru je takoj razumela, da je že davno vse odločeno in da nima več o čem govoriti. Napol je odprla svoje lepe ustnice in z začudenjem in otožnostjo zrla na Natašo, še vedno držeča njeno roko v svoji.

"Ali ga vi zelo ljubite?" je naenkrat vprašala Nataša.

"Da; in, kar sem vas tudi hotela vprašati, in zaradi česar sem se pripeljala k vam: povejte mi, za kaj vlasti ga ljubite?"

"Ne vem," je odgovorila Nataša in nekaka bridka nestrpnost je bila v njenem odgovoru.

"Ali je pameten, kaj menite?" je vprašala Katja.

"Ne, jaz ga ljubim kar tako..."

"Jaz tudi. Vedno se mi nekako smili."

"Tudi meni," je odgovorila Nataša.

"Kaj naj zdaj storimo z njim! In kako vas je mogel pustiti zaradi mene, tega ne razumem!" je vzkljnila Katja. "Zdaj, ko sem vas videla, ne razumem!"

Nataša ji ni odgovorila; gledala je v tla. Katja je nekaj časa molčala, naenkrat pa je vstala in jo objela. V tem objemu sta se razjokali obe. Katja je sedela na ročnik Natašinega stola, ne da bi jo izpustila iz objema, in ji začela poljubljati roke.

"Ko bi vedeli, kako vas ljubim!" je izpregovorila plakaje. "Sestri si bove, vedno si bove pisali — in ljubila vas bom na vse veke, tako vas bom ljubila, ah, tako..."

"Ali vam je pravil o najini svatbi meseca junija?" je vprašala Nataša.

"Da. Pravil mi je, da ste tudi vi za to. Kaj ne, da je vse to kar tako, njemu v tolažbo? Ni li res?"

"Gotovo."

"Tako je mi je zdelo. Zelo ga bom ljubila, Nataša, in pisala vam bom o vsem. Zdi se, da bo zdaj kmalu moj; vse meri na to. In vsi pravijo tako. Mila Nataša, kaj ne, da pojdetek zdaj — domov?"

Nataša ji ni odgovorila, temveč jo je molče in iskreno poljubila.

"Bodite srečni!" je dejala.

"In viv — in vi tudi," je rekla Katja. V tem trenutku so se odprla vrata in vstopil je Aljoša, ki ni mogel prestatiti te pol ure. Ko ju je zagledal v objemu in videl, da sta objokani, se je ves potrt in pobit zgrudil pred Natašo in Katjo na kolena.

"Zakaj jočeš?" mu je dejala Nataša.

"Ker se ločim od mene. Saj se ne za dolgo časa; junija meseca prideš itak nazaj."

"In takrat bo vašina poroka," je Katja med solzami dodala Aljoši v tolažbo.

"Toda ne morem in ne morem te pustiti niti za en dan, Nataša. Umrli bom brez tebe; — ti ne veš, kako draga si mi sedaj! Ravno sedaj!"

"Veš, kako napravi," je dejala Nataša z nenavadno živahnostjo. "Grofinja ostane gotovo nekaj časa v Moskvi?"

"Da, skoro cel teden," se je oglasila Katja.

"Teden dni! Tem bolje; jutri ju spremiti do Moskve, to traja en dan, in se takoj vrneš. Ko pride čas njunega odhoda iz Moskve, takrat se posloviva popolnoma, za celi mesec, in ti se vrneš v Moskvo, da ju spremiti."

"Da, da... In vidva bosta vseno štiri dni skupaj!" je vzradoščeno vzkljnila Katja in se pomenljivo spogledala z Natašo.

Nepopisno je bilo veselje Aljoše nad tem novim načrtom. Naenkrat se je popolnoma potolažil; sijal je od radosti, objemal Natašo, poljubljaj Katjo roko in objemal mene. Nataša ga je gledala z žalostnim nasmehom, Katja pa se ni mogla premagati. Ozrla se je vame z gorečim in plamenčim pogledom, objela Natašo in vstala, da odide. Kakor nalašč je poslala takrat francozinja prositi, naj Katja zaključi sestanek, ker je določene pol ure že minilo.

Nataša je vstala. Stali sta si nasproti, držali se za roke in si izkušali s pogledi podati vse, kar se je kopicilo v njunih dušah.

"Brčkone se nikdar več ne vidite," je dejala Katja.

"Nikoli več, Katja," je odgovorila Nataša.

"Posloviva se torej."

"Objeli sta se."

"Ne proklinjajte me," je v naglici zašepetala Katja, "jaz pa — bodite prepričani, — da bo vsedkar srečen..."

Pojdiva, Aljoša, spremi me!" je izpregovorila naglo in ga prijelja za roko.

"Vanja!" mi je rekla Nataša, razburjena in izmučena, ko sta onadvaj odšla, "pojdi z njima tudi ti in — ne pridni nazaj: Aljoša bo do večera, o osmih, pri meni, ker se zvečer odpelje

in ne more. Ostala bom sama... Ob desetih pa pridni, prosim te!"

Ko sem ob devetih pustil Neli, ki mi je tisti dan razbila čašico, z Aleksandro Semjonovno in prišel k Nataši, je bila že sama in me je nestrpno pričakovala. Mavra nama je prinesla samovar; Nataša je nalila čaja, sedla na divan in me povabila bliže k sebi.

"Vidiš, zdaj je vse končano," je dejala ona in me pozorno pogledala.

Nikdar ne bom pozabil tega pogleda.

"In končana je najina ljubezen. Pol leta življenja in za vse življenje," je dodala ter mi stisnila roko.

Njena roka je bila vroča. Začel sem ji prigovarjati, naj se topleje obleče in leže.

"Tako, Vanja, takoj, prijatelj moj dobi! Počakaj, da se še nekoliko pomenim in spomnim... Zdal sem vsa nekako razbita... Jutri ga vidim poslednjikrat, ob desetih — poslednjikrat!"

"Nataša, mrljico imaš, takoj te bo začelo mraziti; prizanesi si..."

"Kaj? Kaj misliš, Vanja, o čem sem razmišljala in o čem sem se izpraševala, te pol ure po njegovem odhodu, ko sem čakala nate? Izpraševala sem se: ali sem ga ljubila, ali ga nisem ljubila, in kaj je bila pravzaprav najina ljubezen? Ali se ti zdi smešno, Vanja, da se vprašujem o tem šele zdaj?"

"Ne vznemirjaj se, Nataša..."

"Vidiš, Vanja, in prišla sem do zaključka, da ga nisem ljubila kot sebi enakega, ne tako, kakor navadno ženska moškega ljubi. Ljubila sem ga, kakor — skoro tako, kakor mati. Zdi se mi, da sploh ni takšne ljubezni na svetu, da bi se obadva popolnoma enako ljubila, kaj? Kako misliš?"

Nemirno sem jo opazoval, boječ se, da se je loteva vročica. Nekaj ji ni dalo miru; čutila je nenavadno potrebo, govoriti; nekatere njene besede so bile brez zveze in včasih jih je celo slabo izgovarjala. Zelo sem se bal.

"Bil je moj," je nadaljevala. "Skoro že po najinem prvem srečanju me je navdala nepremagljiva želja, da bi bil moj, prejkoprej moj, in bi me pogledal nikogar in ne poznal nikogar razen mene same... Katja se je prej dobro izrazila: ljubila sem ga tako, kakor bi se mi ves čas za nekaj smilil... Vedno me je navdajala neodoljiva želja in celo muka, kadar sem ostajala sama, da bi bil on silno in vedno srecen. V njegov obraz, — saj poznaš izraz njegovega obraza, Vanja, — nisem mogla mirno zreti; takšnega izraza nima nihče! In kadar se je zasmeljal, me je mraz pretresel... V resnici!"

"Poslušaj, Nataša..."

"Pravili so mi," me je prekinila ona, "in med drugimi tudi ti, da je brez značaja in — kratke pameti, kakor o trok. Ali verjameš, da sem ljubila to njegovo lastnost bolj, nego vse drugo? Sicer ne vem, če sem ljubila samo to; ljubila sem ga pač vsega, kakršen je bil, in ko bi bil drugačen, značajan, ali pametnejši, bi ga morda ne bila tako ljubila. Veš, Vanja, nekaj ti priznam; ah se spominjaš na najin spor pred tremi meseci, ko je bil pri tisti — kako se ji že pravi? — pri tistile — Mini? Izvedela sem in izsledila, in — ali verjameš? — silno mi je bilo težko, obenem pa tudi nekako prijetno — ne vem, zakaj, — že sama misel, da se zabava, — ali ne, ne to; to, da tudi on hodi za dekleti, kakor bi bil velik, z drugimi velikimi vred, da tudi on obuje z Mine! V koliko naslado mi je bil takrat tisti spor; in nato odpuščanje — o, mili moj!"

Pogledala mi je v obraz in se nekako čudno zasmejala. Nato se je zamislila, kakor bi se vedno obujala spomine. In dolgo je sedela tako, z nasmehom na ustnicah, ter se zatapjala v preteklost.

"V nepopisno radost mi je bilo, kadar sem mu mogla odpuščati, Vanja," je nadaljevala. "Veš kaj; kadar me je puščal-samo, sem hodila včasih po sobi, mučila se in plakala, toda včasih sem si mislila sama: čim bolj je kriv pred menoj, tem bolje je, res! In veš, vedno se mi je zdelo, kakor bi bil kakšen majhen otroček; sedela sem, on mi je položil glavo na kolena in zaspal, jaz pa sem ga rahlo gladila in božala po glavi... Vedno sem toliko mislila nanj, kadar ga ni bilo pri meni... Poslušaj, Vanja," je dejala naenkrat, "kako prelepa je Katja!"

Zazdelo se mi je, da si sama nalašč odpira rano, ker čuti v tem nekako potrebo, — potrebo obupa in trpljenja... To se tolikokrat godi s srcem, ki je mnogo izgubilo!

"Zdi se mi, da ga more Katja osrečiti," je nadaljevala. "Ona ima značaj, govori s tolikim prepričanjem in je tako resna, in važna nasproti njemu, — o samih pametnih rečeh govori, kakor odrasla, dasiravno je pravzaprav sama še pravo dete! Premila deklica je! O, naj bosta srečna! Naj, naj, naj!"

In mahoma je izbruhnila v krčevit jok. Cele pol ure se ni mogla premagati, da bi se vsaj nekoliko pomirila.

Mili angelj Nataša! Še tisti večer je bila navzlic svoji nesreči zmožna tolikega sočutja do mojih zadev, ko sem videl, da se je vsaj malce pomirila, ali bolje rečeno, utrudila, in sem ji začel praviti o Neli. Tisti večer sva se pozno ločila; počakal sem, da je zaspala, odhajaje pa sem prosil Mavra, naj bohe gospodične vso noč ne pusti same.

"O, da bi bil vsaj kmalu, kmalu konec teh muk!" sem vzkljnil, ko sem se vračal domov. "Kakoršenkoli bi bil, samo da je konec!"

Drugo jutro sem bil točno ob devetih že pri nji. Obnemem z menoj je

(Nadaljevanje na 7. strani.)

**POŠLJITE NAM EN PAPIRNAT DOLAR**  
in prejeli boste po ekspremu eno steklenico HAMILTON CLUB PURE WHISKY (one full quart) in eno quart lincaz SOMA PORT WINE. Obe steklenici ošljemo v lepem zaboju — le za en sam papirnat dolar. Pišite C. F. ZARUBA & CO., 318 Third Av., Pittsburg, Pa.

**The Will County National Bank**  
of Joliet, Illinois.

Prejema raznovrstne denarne ulog-  
ter pošilja denar na vse dele sveta

Kapital in preostanek \$300,000.00

C. E. WILSON, predsednik.  
Dr. J. W. FOLK, podpredsednik  
HENRY WEBER, kašir.

**Frank Lopartz**  
400 Ohio Street JOLIET

**STARA GOSTILNA**

NAJBOLJŠA POSTREŽBA.

**W. J. BRADY**  
ADVOKAT.

Posojeje denar in prodaja posestva.  
Orpheum Theatre Building  
JOLIET, ILL.

**JOHN STEFANICH**  
N. W. Phone 348

..:Slovenska Gostilna:..

vino domače in importirano,  
fino žganje in diseče smodke.

915 N. Scott St., Joliet, Ill.

Oba telefona 215.

**WERDEN BUCK**  
511-13 Webster Street,  
JOLIET, ILL.

Tu dobite najboljši cement, apno, ž.  
Tu dobite najboljši CEMENT, AF  
NO, ZMLET KAMEN, OPEKO,  
VODOTOČNE ŽLEBOVE, ter  
vse kar spada v gradivo.

MEHAK IN TRD PREGOG.  
Chicago Phone 225.

**Oscar J. Stephen**  
Sobe 201 in 202 Barber Bldg.  
JOLIET, ILLINOIS

**JAVNI NOTAR**

Kupuje in prodaja zemljišča  
v mestu in na deželi.  
Zavaruje hiše in pohištva proti  
ognju, nevihti ali drugi poš-  
kodbi.  
Zavaruje tudi življenje proti  
nezgodam in boleznim.  
Izdeluje vsakovrstna v notar-  
sko stroko spadajoča pisanja.

Govori nemško in angleško.

**TROST & KRETZ**  
— izdelovalci —  
HAVANA IN DOMAČIH SMODK

Posebnost so naše  
"The U. S." 10c in "Meerscham" 5c.

Na drobno se prodajajo povsod,  
na debelo pa na:

108 Jefferson Street, JOLIET, ILL.

**Mi hocemo tvoj denar  
ti hočeš naš les**

Če boš kupoval od nas, ti bomo vse-  
lej postregli z najnižjimi tržnimi ce-  
nami. Mi imamo v zalogi vsakovrst-  
nega lesa.

Za stavbo hiš in poslopij mehki in  
trdi les, lath, cederne stebre, desk in  
single vseake vrste.

Naš prostor je na Desplaines ulici  
blizu novega kanala.

Predno kupiš LUMBER, oglasi se  
pri nas in oglej si našo zalogo! Mi te  
bomo zadovoljili in ti prihranili denar.

**W. J. LYONS**

Naš office in Lumber Yard na voglu  
DES PLAINES I NCLINTON STS.

**Geo. Svetlecich**

PRVI SALUN  
ONKRAJ MOSTA

Chicago Telephone 3868.

107 RUBY STREET, JOLIET, ILL.

DOBRODOŠLI!

**Garnsey, Wood & Lennon**  
ADVOKATI.  
Joliet National Bank Bldg.  
Oba tel. 891. JOLIET, ILL.

**Metropolitan Drug Store**  
N. Chicago & Jackson Sts.

**Slovanska lekarna**  
+ JOHNSONOV +  
"BELLADONNA" OBLIŽI

REVMAZEMU  
HROMOSTI  
BOLESTI + KOLIKU  
BOLESTI + CLENCH  
NEVRALGIJ, PROTUBU  
OTPLOTI MESC  
SLABOTNEM KRZU

SLABOSTI + CLENCH  
PLUŽNJI IN PRSNIH BOLESTI  
MRAZENJU + ŽIVOTU  
VNETJU OPIKNE BRANJE  
PREHLAJENJU  
BOLESTI + LEDIJA  
BOLESTI + KRZU

HAJ OBLIŽI + VOLČJI OBLIŽI KO KRAVNI PRO

HUDEN KASJU

**YRNIMO SE!**

Pravi radi se spominjamo onih dni, ko smo bili kreпки in polni zdravja in življenja, in ko si bil vsvesti, da je ta svet nebeški raj, poln sreče in veselja za nas. Kaj nas je zadelo, da nismo več onega mnenja; da smo premenili svoje navade in se odtujili od srednje poti, ki se imenuje zmernost v vsaki stvari? Vrnimo se k starim navadam, k navadni hrani, k bolj resnemu delu, k svežemu zraku, a zlasti pa moramo pazno skrbeti za svoje prebavne organe, da preprečimo zabasanost in nje posledice, ter slabost in nervoznost. Kakor hitro opazimo nered, ne pozabimo na

**Trinerjevo Ameriško Zdravilno Grenko Vino**

To zdravilo je jako važnega pomena, ker pospešuje delovanje prebavnih organov in tako nam povrne prejšnje navadno zdravje za dobo dokler zopet ne pademo v razvade.

To zdravilo tudi —

**PREKINE BOLEČINE IZ DROBJA,  
ODSTRANI ZABASANOST,  
DOPRINESE OKUS DO HRANE,  
POMAGA PREBAVLJATI,  
OKREPCA PREBAVNO MOČ,  
OHRANI ORGANE DELAVNE,  
ODSTRANI NERVOZNOST.**

Urejuje, okrepuje, daje novo moč, prepreči in odstrani zabasanost, potolaži glavobol, da je pomoč dekleptom in ženam v slučaju neprilike, ter vseh drugih enakih boleznih.

CENA \$1.00. V LEKARNAH.

Ako hočete preprečiti bolečine, imejte vedno priročno TRINERJEV LIGNIMENT in ribljete telo z njim kadar čutite najmanjšo bolelost, bodiši revmatično ali nevralgično. Cena 25 in 50c, po pošji 35 in 60c.

**JOSEPH TRINER,**  
—IZDELOVATELJ.—  
1333-1339 South Ashland Ave. CHICAGO, ILL.



**Slovensko Katoliško Samostojno Društvo Marije Vnebovzete**  
 (S. C. I. B. SOCIETY OF ASSUMPTION OF B. V. MARY)  
 Ustanovljeno 15. avgusta 1909. Organizirano 2. aprila 1910.  
 Sedež: PITTSBURG, PA.

**GLAVNI ODBOR:**  
 Predsednik: FRANK ROGINA, 36-48 St., Pittsburgh, Pa.  
 Podpredsednik: MATH. MAGLESICH, 3440 Ligonier St., Pittsburgh, Pa.  
 Tajnik: JOSEPH L. BAHORICH, 5148 Dresden Way, Pittsburgh, Pa.  
 Zapisnikar: GAŠPER BERKOPEK, 4927 Plum Alley, Pittsburgh, Pa.  
 Blagajnik: JOHN BALKOVEC, 5145 Carnegie St., Pittsburgh, Pa.

**NADZORNI ODBOR:**  
 Joseph Pavlakovich, 54 Low Road, Sharpsburg, Pa.  
 John Šutej, 5113 Carnegie St., Pittsburgh, Pa.  
 Frank Mihelich, 4808 Blackberry Alley, Pittsburgh, Pa.

**POROTNI ODBOR:**  
 Joseph Jantz, 4502 Buttler St., Pittsburgh, Pa.  
 Frank Trempus, 4628 Hatfield St., Pittsburgh, Pa.  
 Anton Zurnich, 1037 Peralto St., N. S. Pittsburgh, Pa.

Bolniški obiskovalec: WILLIAM TOMEK, 4811 Butler St., Pittsburgh, Pa.  
 Društveno Glasilo je: "AMERIKANSKI SLOVENEK", Joliet, Ill.  
 Vsa pisma in denarne zadeve se naj pošiljajo na tajnika. Vse pritožbe pa I. porotnika.  
 Rojakil Pristopajte v to društvo, katerega cilj je: Pomagati onemoglim. Večja družba — Boljša podpora.  
 Društveno Geslo: "V slogi je moč."

**PONIŽANI IN RAZŽALJENI.**  
 (Nadaljevanje s 6. strani.)

prisel tudi Aljoša — po slovo. Ne bom govoril, niti spominjati se nočem tega prizora. Nataša si je bila menda objubila, da se bo premagala in se kazala veselejšo in ravnodušnejšo, a se ni mogla. Krčevito je objela Aljošo. Malo je govorila z njim, toda gledala ga je z dolgin, nepremičnim, mučeniškim in napol brezumnim pogledom. Željno mu je bila vsako besedo z ust, čeprav menda ni razumela ničesar, kar je govoril. Spominjam se, da jo je posil odpuščanja za vse, za to ljubezen in za vse, s čimer jo je žalil v zadnjem času, za svoje prevare, za ljubezen do Katje in za svoj odhod. Govoril je brezvezno in solze so ga dušile. Včasih jo je naenkrat začel tolažiti, rekoč, da odhaja samo za mesec dni ali kvečjemu za pet tednov, da se poleti vrne in takrat bo njuna poroka. Oče bo dovolil, in naposled, kar je glavno, se on pojutrašnjem vrne iz Moskve, da bosta še cele štiri dni skupaj; potemtakem se ločita zdaj samo za en dan.

Čudno: on sam je bil popolnoma prepričan, da govori resnico in da se pojutrašnjem gotovo vrne iz Moskve. Zdal pa je sam tako plakal in žaloval? Naposled je bila ura enajst. Komaj se ga pregovoril, da se je odpeljal. Moskovski vlak je imel ravno ob dvanajsti uri oditi, torej je ostajala le še ena ura. Nataša mi je pozneje sama pripovedovala, da se ne spominja, kakšen je bil njen poslednji pogled nanj. Jaz pomnim, da ga je prekrizala in objubila, zakrila si obraz z rokami in planila v sobo nazaj. Moral sem spremljati Aljošo tik do kočije, sicer bi se bil gotovo vrnil v sobo in bi ga nikdar ne bilo spraviti s stopnje.

"Vsa moja nada se opira na vas," mi je govoril, ko sva šla doli. "Prijatelj Vanja! Kriv sem pred teboj in nikdar nisem zaslužil tvoje ljubezni, toda bodi mi brat do konca; ljubi jo, ne zapusti je, piši mi o vsem kar najbolj podrobno in natanko, in majhno piši, da bo več! Pojutrašnjem sem zopet tu, na vsak način. Ko pa odidem, mi piši!"

Spravil sem ga v kočijo.

"Do pojutrašnjem!" mi je zaklical, ko je oddrjala z njim. "Gotovo!"

Srce se mi je skrčilo, ko sem se vrnil k Nataši. Stala je sredi sobe, s prekrizanimi rokami, in osuplo pogledala name, kakor da me ne pozna. Njeni lasje so bili razmršeni in pogled moten in bloden. Mavra je kakor izgubljena stala pri vratih in s strahom zrla nanjo.

Naenkrat so se Nataši zasvetile oči. "Ah, to si ti! Ti!" je zavpila nad menoj. "Ti edini si ostal. Ti si ga sovražil! Nikdar mu nisi mogel odpuščati, da sem ga vzljubila... Zdal si zopet pri meni! Kaj? Spet si me prišel tolažiti in me pregovarjat, naj se vrnem k očetu, ki me je zavrgel in prokel. To sem vedela že včeraj, že pred dvema mesecema. Nočem, nočem!... Pojdi proč, ne morem te videti. Proč! Proč!"

Videl sem, da ne ve kaj dela, da jo pogled name navdaja z brezumnim jezo in da drugače tudi biti ne more, ter sklenil, da rajši odidem. Sedel sem zunaj na prvo stopnico in čakal. Od časa do časa sem vstal, poklical Mavra k sebi in jo vprašal, kako je; Mavra pa je jokala.

Tako je pretekla poldruga ura. Nepopisno je, kar sem pretrpel v tem času. Srce se mi je mučno krčilo od brezvezne žalosti. Naenkrat pa so se odprla vrata in Nataša je v klobuku in plašču prišla na stopnice. Bila je kakor brez uma in mi je kasneje sama pripovedovala, da se ne spominja, kam in s kakšnim namenom je hotela bežati.

Predno sem mogel skočiti po koncu in se skriti, me je zagledala in osupla nepremično obstala pred menoj. "Naenkrat sem se spomnila," mi je pravila potem, "da sem jaz, brezumna trdosrdnica, mogla spoditi tebe, tebe, svojega brata, prijatelja in rešitelja! In ko sem videla, da sedi ti ubožec, ki sem te ravnokar razžalila, na mojih stopnicah, ne greš nikamer in čakaš, da te zopet pokličem, moj Bog, Vanja, ko bi ti vedel, kako mi je bilo takrat! kakor bi mi meč srce presunil..."

"Vanja, Vanja!" je vzkliknila in iztegnila roke proti meni. "Ti si tukaj!" In zgrudila se mi je v naročje.

Prestregel sem jo in jo nesel v sobo. Bila je v nezavesti. "Kaj naj storim?" sem si mislil. "Gotovo ima vročico!" Sklenil sem hiteti k zdravniku; treba je bilo prehiteti bolezen. Naglo sem se odpravil k njemu, zarotivši Mavra, naj se niti za trenotek ne gane od Nataše in je nikamor ne pusti. Bog mi je pomagal; da sem prišel trenotek kasneje, bi starca ne bil več našel doma. Srečal sem ga že na ulici, ko je odhajal od doma. Brzo sem ga posadil v svojega fiakarja, tako da se niti čuditi ni utegnil, in zdrdrala sva k Nataši nazaj.

Da, Bog mi je pomagal! V pol ure moje odsotnosti se je zgodilo pri Nataši nekaj, kar bi jo bilo lahko popolnoma umorilo, da midva z zdravnikom nisva prišla ob pravem času. Niti četrte ure ni preteklo po mojem odhodu, ko je vstopil knez. Ravnokar je bil spremlj svojo in se je pripeljal k Nataši naravnost iz stacije. Ta njegov obisk je bil brzokone že davno sklenjen in nameravan. Nataša sama mi je potem pripovedovala, da se knezu v prvem hipu niti ni začudila. "Pamet se mi je mešala," je dejala.

Sedel je nji nasproti, motreč jo z ljubeznivim, sočutnim pogledom.

Vzdihnil je. "Mila moja," je dejal, "vaše gorje mi je umevno. Vedel sem, kako težka vam bo ta minuta, in zato sem si štel v dolžnost, da vas obiščem. Ako morete, se potolažite vsaj s tem, da ste osrečili Aljošo, ko ste se mu odpovedali. Toda vi razumete to sami bolje od mene, ker ste se sami odločili k velikodušnemu koraku..."

"Sedela sem in poslušala," mi je pripovedovala Nataša, "toda izprva mi je bilo, kakor da ga ne razumem. Spominjam se samo, da sem ga pozorno motrila z očmi. On me je prijel za roko in jo začel stiskati. To mu je brzokone zelo dobro delo. Bila sem tako vsa iz sebe, da mi niti na um ni prišlo, da bi mu izruvala roko."

"Uvideli ste," je nadaljeval on, "da bi bili nemara zbudili v Aljoši sovraštvu do sebe, ako bi bili postali njegova žena, in imeli ste dovolj plemenitega ponosa, da ste se tega zavedli in odločili, — toda, saj vas nisem prišel hvalit. Hotel sem vam samo povedati, da nikoli in nikjer ne najdete boljšega prijatelja od mene. Sočustvujem z vami in vas pomilujem. Nehote sem bil deležen cele te zadeve, toda — izpolnjeval sem svojo dolžnost. Vaše dobro srce bo to razumelo in se spravilo z mojim... Verjemite mi, da je bilo meni težje, nego vam."

"Dovolj, knez," je rekla Nataša. "Pustite me v miru."

"Saj takoj odidem," je odgovoril on, "toda vedite, da vas ljubim, kakor lastno hčer in dovolite mi, da vas včasih obiščem. Glejte sedaj name kot na rodnega očeta in dovolite mi, da sem vam na vslogo."

"Ničesar ne potrebujem, pustite me!" ga je zopet prekinila Nataša.

"Vem, da ste ponosni. Toda moje besede so iskrene in prihajajo od srca. Kaj bočete edaj storiti? Spravite se z roditeljema! Dobro bi bilo, toda vaš oče je krivičen in ošaben trinog; odpuščite mi, toda to je dejstvo. Doma boste našli sediti samo muko in očitaneje... Vseeno pa morate biti neodvisni, moja dolžnost, moja sveta dolžnost je sedaj, da poskrbim za vas in vam pomagam. Aljoša me je prosil, naj vas ne zapustim in naj bom vaš prijatelj. Toda tudi razen mene so ljudje, ki so vam globoko vdani. Gotovo mi boste dovolili, da vam predstavim grofa N. On ima blago srce, je naš sorodnik in takorekoč tudi dobrotnik cele naše rodbine; on je mnogo toril za Aljošo. Aljoša ga je zelo ljubil in spoštoval. On je mogočen človek z velikim vplivom in brez skrbi ga lahko sprejemate, čeprav ste gospodična. Govoril sem mu že o vas. On lahko uredi vaše razmere in, ako hočete, vam preskrbi dobro — mesto pri neki svoji sorodnici. Ze davno sem mu naravnost in odkrito razložil vso našo zadevo in on je bil v svoji dobroti in plemenitosti tako ganjen, da me je sedaj sam prosil, naj vam ga čimprej predstavim... Verjemite mi, on je radodaren, častljiv in za vse krasno navdušen starček, ki ve ceniti vašo vrednost in je šele nedavno plemenito ravnal v neki zadevi z vašim očetom."

Nataša se je dvignila, kakor da jo je kača picila. Sedaj ga je razumela! "Pustite me! Takoj idite!" je kriknila.

"Toda, dušica moja, vi ne vpoštevate, da more grof koristiti tudi vašemu očetu..."

"Moj oče ne vzame od vas ničesar. Ali me boste pustili!" je še enkrat zavpila Nataša.

"O moj Bog, kako ste nezaupni in nestruplj! Ščim sem to zaslužil?" je dejal knez in se nemirno ozrl naokrog. "Na vsak način," je nadaljeval, "mi dovolite, da pustim pri vas ta dokaz svojega sočutja z vami in zlasti sočutja grofa N., ki me je izpodbudil s svojim nasvetom." Potegnil je iz žepa precejšen zavitek. "V tem zavitku je desetstisoč rubljev. Počakajte, dragica," je dejal, videvši, da je Nataša ježno vstala s svojega prostora, "poslušajte potrpežljivo, kar vam imam povedati: vi veste, da je vaš oče izgubil pravdo; teh desetstisoč naj vam služi v odškodnino, katero..."

"Proč!" je zakričala Nataša. "Proč s tem denarjem! Vidim vam v dušo, vi — nizki, nizki, nizki človek!"

Knez je vstal. Bil je bled od jeze. Brzkone se je prišel ogledat razmere in položaj, krepko računajoč na učinek teh desetstisoč rubljev pred ubogo in od vseh zapuščenno Natašo. Nizek in surov, kakršen je bil, je šel pohotnemu starcu, grofu N. v podobnih zadevah večkrat na roko. Toda sovražil je Natašo in ko je videl, da stvar ne bo uspeła, je takoj izpremenil ton in hitel razžaliti Natašo, da vsaj ne odide zastoj, ako že mora.

"To ni lepo, draga moja da se tako razvnamate," je dejal z glasom, ki je trepetal od nestrpnosti želje, da bi se brz naslajal nad učinkom svoje žalitve, "to nikakor ni lepo. Ponuja se vam velika pomoč vi pa dvigate nosek... Vi ne veste, da bi mi morali biti hvaležni; kajti že davno bi vas bil lahko spravil v pobiljševalnico, kot oče mladeniča, ki ste ga zapeljali in izkoriščali, pa vas vendar nisem — hehehe!"

Toda midva sva bila že v stanovanju. Ko sem v kuhinji začul glasove, sem za hip pridržal zdravnik in slisal ravno zadnje knezove besede. Nato je zadonel njegov zopetni smeh in obipni vzklik Nataše: "O moj Bog!" Tistikar sem odprl vrata in planil nad kneza.

Pijunil sem mu v obraz in ga z vso silo udaril po licu. Hotel je skočiti

vame, toda, ko je videl, da sva dva, je zgrabil svoj zavitek z denarjem, ki je ležal na mizi, in zbežal. Da, storil je to. sam sem videl. Vrgel sem za njim poleno, ki sem ga našel v kuhinji na mizi... Ko sem se vrnil v sobo, sem videl, da zdravnik drži Natašo, ki se je branila in se mu trgala iz rok, kakor božjastna. Dolgo je nisva mogla pomiriti; naposled se nama je posrečilo, da sva jo spravila v posteljo. Bila je vsa brez uma.

"Gospod doktor, kaj je z njo?" sem ga vprašal v silnem strahu.

"Počakajte," je odgovoril, "bolezen je treba najprej ogledati, potem šele se da govoriti; toda, splošno rečeno, je stvar zelo nerodna. Tudi vročinska bolezen ni izključena... Sicer pa bomo storili potrebne korake..."

Mene pa je že obšla druga misel. Poprosil sem zdravnika, naj ostane pri Nataši še par ur, in mu odvzel besedo, da je niti za minuto ne zapusti. Objubil mi je, nakar sem hitel domov.

Neli je mračna in vznemirjena sedela v kotu in me mučno pogledala. Tudi jaz s msem moral biti čuden.

Vzel sem jo na roke, sedel na divan, posadil si jo na koleno in jo gorko poljubil. Zardela je.

"Neli, angelj!" sem dejal, — "ali hočeš biti moja rešitev? Ali hočeš rešiti nas vse?"

Začuden me je pogledala.

"Neli! Vsa nada zdaj sloni na tebi. Videla si in poznaš očeta, ki je prokel svojo hčer in te je včeraj prišel prosit, da pojdi k njemu mestu nje. Zdal je Natašo, ki si sama rekla, da jo ljubiš, zapustil tisti, ki ga je ljubila in zaradi katerega je zapustila očeta. On je sin kneza, ki je prišel — saj se spominjaš? — zvečer k meni in te je našel samo, ti pa si zbežala pred njim in si bila potem bolana... Saj se spominjaš? On je hudoben človek!"

"Vem," je dejala Neli, strepetala in prebledela.

"Da, hudoben človek je. Sovražil je Natašo, ker jo je hotel njegov sin Aljoša za ženo. Danes se je Aljoša odpeljal, uro za tem pa je bil njegov oče že pri nji, in jo razžalil; zagrozil ji je, da jo posadi v pobiljševalnico, in zasmehoval jo je. Ali me razumeš, Neli?"

Njene črne oči so se zasvetile, a takoj jih je spet povesila.

"Razumem," je šepetnila jedva slišno.

"Zdal je Nataša sama in bolna; pustil sem jo z najinim zdravnikom, sam pa sem prišel k tebi. Poslušaj, Neli, pojdiva k Natašinemu očetu; ti ga ne maraš in nisi hotela iti k njemu, toda zdaj pojdem jaz s teboj. Starček je bolan, ker je prokel Natašo in ker ga je Aljošin oče pred par dnevi smrtno razžalil. On sicer noče slišati o hčeri, a jo gorko ljubi in bi se rad spravil z njo; saj vem, dobro vem! Ali slišiš, Neli?"

"Slišim," je zašepetala.

Solze so me oblivale, ko sem ji govoril. Ona se je plaho ozrla name.

"Ali verjameš?"

"Verjemam."

"Jaz pojdem s teboj tja; posadila te bosta, prijazna bosta s teboj in te začela izpraševati. Takrat bom sam obrnil razgovor tako, da te začneta izpraševati o tvojem prejšnjem življenju, o tvoji materi in o tvojem dedku. Povej jima vse tako, kakor si pravila meni. Vse, vse povej, naravnost in ničesar ne zataji. Povej jima, kako je zlobnež zapustil tvojo mater, kako je ona umirala v kleti pri Bubnovi, kako sta hodila z materjo po ulicah in rosili miloščine, kaj ti je govorila in česa te je prosila, ko je umirala... Pripoveduj tudi o dedku; povej, da ni hotel odpuščati tvoji materi in kako te je poslala k njemu na svojo smrtno uro, da bi ji prišel odpuščati, on pa ji ni hotel, in kako je umrla. Vse, vse pripoveduj. In ko boš pripovedovala, bo čutil starček vse to v svojem srcu; saj ve, da jo je danes Aljoša zapustil, in da je ostala ponižana in osramočena, sama, brez pomoči in zaščite, svojemu sovražniku v zasmeš. Vse to mu je znano... Neli! Reši Natašo! Ali hočeš iti?"

"Da," je odgovorila ona, težko sopeča in z nekakim čudnim pogledom, ter se globoko in dolgo ozrla vame. Čutil pa sem v svojem srcu, da je nekako očitanje v tem pogledu.

Toda svoji misli se nisem mogel odreči. Zakaj preveč sem zaupal vanjo. Prijel sem Neli za roko in odšla sva. Bilo je že ob treh popoldne. Nebo je bilo megleno in, dasi je bilo v zadnjem času vedno vroče in soparno vreme, vendar se je slišal zdaj iz daljave prvi, zamolčki pomladni grom. Veter je pihal po prašnih ulicah.

Sedla sva na voz. Celo pot je Neli molčala, samo poredkoma me je gledala z istim čudnim in zagonetnim pogledom. Držeč jo za roko na vozu, sem čutil, kako so se ji dvigale prsi in kako je pod mojo dlanjo utripalo njeno drobno srčece, kakor bi hotelo skočiti iz njij. (Dalje prih.)

**Joliet Steam Dye House**  
 Professional Cleaners and Dyers  
 STRAKA & CO.  
 Office and Works, 642-644 Cass  
 Chicago Phone 4444, N. W. 483.

---

**W. C. MOONEY**  
 PRAVDNIK-ADVOKAT.  
 4th fl. Joliet Nat. Bank Bldg., Joliet  
 Ko imate kaj opraviti s sodnijo  
 oglasite se pri meni.

---

**JEDEN AKER ZADOSTUJE.**  
 Ako si morete postaviti skromno hišo na svoje lastne stroške, pripravljen sem vam prodati jeden akre ali več zemlje. Na roko plačate majhno vsoto, ostalo pa na mesečne obroke. Jeden akre zemlje meri 132x330 čevljev, jednako šestim ali sedmim mestnim lotam. Ako si sedaj postavite hišo, si prihranite najemnino kar vam bo v veliko korist na stara leta. Blizo populne železnice. Za podrobnosti vprašajte  
 GEORGE WARNER YOUNG,  
 Woodruff Bldg. Joliet, Ill.

---

**Kadar se mudite na vogalu Ruby and Broadway ne pozabite vstopiti v MOJO GOSTILNO**  
 kjer boste najbolje postreženi.  
 Fino vino, najboljša vina in smodke.  
**Wm. Metzger**  
 Ruby and Broadway JOLIET

**Učite svojo deco slovensko moliti in čitati**  
 iz vsod priljubljene knjige, katera se imenuje  
**KATEKIZEM**  
 KI GA JE SPISAL NAŠ POK. REV. F. S. ŠUSTERŠIČ.  
 Stane s poštnino vred samo 25c  
 ZA VEČJA NAROČILA PRIMEREN POPUST.  
 Pišite ponj na:  
**Amerikanski Slovenec, Joliet, Illinois**

Edini in dolgoletni slovenski in polski pogrebni zavod in konjušnica. Kočije in ambulanci pripravljene ponoči in podnevi. Najboljša postrežba za krste, ženitve in pogrebe. Najlepše kočije. Cene zmerne. — Ženske slučaje oskrbuje sopraga, ki je izkušena v tej stroki. — Tel. So. Chicago 249.

**W. WALKOWIAK**  
 Pogrebni Zavod in Konjušnica.  
 8746 COMMERCIAL AVE. SOUTH CHICAGO, ILLS.

**DOMAČA NARAVNA OHISKA VINA**  
 kakor Delaware, Catawaba, Iwes, i Konkord prodaja  
**Josip Svete**  
 1780-82 E. 28th St., LORAIN, OHIO.  
 Konkord rudeče vino 60c galona  
 Catawba belo vino 80c galona  
 Te cene veljajo od 25 galonov naprej, pri manjih naročilih cena po dogovoru.  
 Pri vseh teh cenah je Vojni Davek že uračunan. Vina so popolnoma naravna, kar jamčim. Naročilu je pridejati denar ali Money Order.

**LJUDSKA BANKA**  
 Vložite svoj denar na obresti v največjo in najmočnejšo banko v Jolietu  
 Vlade Zd. Držav, Pošne Hranilnice in Države Illinois.  
 Nad 12,000 najboljših ljudi v Jolietu ima tu vloženi denar. Pod vladno kontrolo.  
 3% obresti od vlog. Začnite vlogo z \$1.  
**First National Bank**  
 PREMOŽENJE NAD \$4,500,000.00

**Učite svojo deco slovensko moliti in čitati**  
 iz vsod priljubljene knjige, katera se imenuje  
**KATEKIZEM**  
 KI GA JE SPISAL NAŠ POK. REV. F. S. ŠUSTERŠIČ.  
 Stane s poštnino vred samo 25c  
 ZA VEČJA NAROČILA PRIMEREN POPUST.  
 Pišite ponj na:  
**Amerikanski Slovenec, Joliet, Illinois**

Edini in dolgoletni slovenski in polski pogrebni zavod in konjušnica. Kočije in ambulanci pripravljene ponoči in podnevi. Najboljša postrežba za krste, ženitve in pogrebe. Najlepše kočije. Cene zmerne. — Ženske slučaje oskrbuje sopraga, ki je izkušena v tej stroki. — Tel. So. Chicago 249.

**W. WALKOWIAK**  
 Pogrebni Zavod in Konjušnica.  
 8746 COMMERCIAL AVE. SOUTH CHICAGO, ILLS.

**DOMAČA NARAVNA OHISKA VINA**  
 kakor Delaware, Catawaba, Iwes, i Konkord prodaja  
**Josip Svete**  
 1780-82 E. 28th St., LORAIN, OHIO.  
 Konkord rudeče vino 60c galona  
 Catawba belo vino 80c galona  
 Te cene veljajo od 25 galonov naprej, pri manjih naročilih cena po dogovoru.  
 Pri vseh teh cenah je Vojni Davek že uračunan. Vina so popolnoma naravna, kar jamčim. Naročilu je pridejati denar ali Money Order.

**LJUDSKA BANKA**  
 Vložite svoj denar na obresti v največjo in najmočnejšo banko v Jolietu  
 Vlade Zd. Držav, Pošne Hranilnice in Države Illinois.  
 Nad 12,000 najboljših ljudi v Jolietu ima tu vloženi denar. Pod vladno kontrolo.  
 3% obresti od vlog. Začnite vlogo z \$1.  
**First National Bank**  
 PREMOŽENJE NAD \$4,500,000.00

**Učite svojo deco slovensko moliti in čitati**  
 iz vsod priljubljene knjige, katera se imenuje  
**KATEKIZEM**  
 KI GA JE SPISAL NAŠ POK. REV. F. S. ŠUSTERŠIČ.  
 Stane s poštnino vred samo 25c  
 ZA VEČJA NAROČILA PRIMEREN POPUST.  
 Pišite ponj na:  
**Amerikanski Slovenec, Joliet, Illinois**

Edini in dolgoletni slovenski in polski pogrebni zavod in konjušnica. Kočije in ambulanci pripravljene ponoči in podnevi. Najboljša postrežba za krste, ženitve in pogrebe. Najlepše kočije. Cene zmerne. — Ženske slučaje oskrbuje sopraga, ki je izkušena v tej stroki. — Tel. So. Chicago 249.

**W. WALKOWIAK**  
 Pogrebni Zavod in Konjušnica.  
 8746 COMMERCIAL AVE. SOUTH CHICAGO, ILLS.

**DOMAČA NARAVNA OHISKA VINA**  
 kakor Delaware, Catawaba, Iwes, i Konkord prodaja  
**Josip Svete**  
 1780-82 E. 28th St., LORAIN, OHIO.  
 Konkord rudeče vino 60c galona  
 Catawba belo vino 80c galona  
 Te cene veljajo od 25 galonov naprej, pri manjih naročilih cena po dogovoru.  
 Pri vseh teh cenah je Vojni Davek že uračunan. Vina so popolnoma naravna, kar jamčim. Naročilu je pridejati denar ali Money Order.

**LJUDSKA BANKA**  
 Vložite svoj denar na obresti v največjo in najmočnejšo banko v Jolietu  
 Vlade Zd. Držav, Pošne Hranilnice in Države Illinois.  
 Nad 12,000 najboljših ljudi v Jolietu ima tu vloženi denar. Pod vladno kontrolo.  
 3% obresti od vlog. Začnite vlogo z \$1.  
**First National Bank**  
 PREMOŽENJE NAD \$4,500,000.00

**Kadar se mudite na vogalu Ruby and Broadway ne pozabite vstopiti v MOJO GOSTILNO**  
 kjer boste najbolje postreženi.  
 Fino vino, najboljša vina in smodke.  
**Wm. Metzger**  
 Ruby and Broadway JOLIET

**JACOB WAHČIČ**  
 1092 E. 64th St. Cleveland, Ohio.

**MICHAEL CONWAY**  
 106 Loughran Bldg.  
 Cass and Chicago Sts. JOLIET  
 Posojuje denar na zemljišča.  
 Insurance vseh vrst.  
 Surety Bonds.  
 Steam Ship Agent.  
 Both Phones 500.

**James L. McCulloch**  
 MIROVNI SODNIK  
 IN JAVNI NOTAR.  
 M. D. POSTELANCZYK,  
 klerk in tolmač.  
 317 Jeferson Street, nasproti Court House, Joliet, Ill.

**R. F. KOMPARE**  
 SLOVENSKI PRAVDNIK  
 ADVOKAT  
 V So. Chicago, Ills.:  
 Soba 218—9206 Commercial Ave.  
 Telefon: South Chicago 579.

**CHARLES D. DIBELL**  
 ADVOKAT—LAWYER  
 Soba 503 Woodruff Bldg., Joliet  
 CHICAGO PHONE 245:  
 Kadar imate kaj opraviti s sodnijo obruite se k meni.  
 Govorimo slovenski jezik.  
 Kolektujem in tirjam vsako vrstne dolgove. Ali pa se oglasite pri  
**M. J. TERDICH, 1106 Chicago St.**

**Louis Wise**  
 200 Jackson Street JOLIET, ILL.  
 gostilničar  
 VINO, ŽGANJE IN SMODKE.  
 Sobe v najem in Lunch Room.

DVA HLEBCA SIRA.

Angl. pisal Jerome-Jerome. Preložil Al. Bič.

Spominjam se prijatelja, ki je nekoč v Liverpoolu kupil par hlebcev sira. Lepa sira sta bila to, zrela in prijazna, njiju duh pa je imel kakih dvesto konjskih sil. Človek bi bil lahko stavil na to, da sta dišala tri milje daleč in človeka vrgla na daljavo dvesto metrov. Jaz sem se takrat ravno mudil v Liverpoolu, pa mi je rekel prijatelj, ako mi jih sme naprtiti in če bi mi ne delalo nadeže, bi me prosil, da bi ju s sabo vzel v London, ker se on šele čez en ali dva dni popelje nazaj ter se boji, da se sira dalje ne bosta držala.

"O, z veseljem, dragi moj," sem rekel, "z največjim veseljem." Potem sem se z izvoščkom peljal k njemu po sir. Kočija je bila stara mišnica, vlečena od kljuseta, zdelanega, zaspanega krampa, katerega je njegov gospod navadno imenoval konja. Dal sem sira k drugi prtljaji na streho kočije in odinili smo, hitro kot polzeva pošta, dokler nismo zavili okrog vogla. Tu pa je veter nenkrat našel košice sirov duh pihnil pod nos. To je zdajci navdihnilo z življenjem, tako da je, strahu pihajoč, oddirjala s hitrostjo treh milj na uro. Veter je medtem pihal dalje v isto stran, in preden smo prišli na konec ulice, je kljuse divjalo že s hitrostjo štirih milj na uro. Dočim se je prej komaj moglo kosati s pohabljenici in debelušnimi starimi damami, jih je zdaj ponosno puščalo daleč za sabo.

Na postaji je bilo treba dveh sprevoznikov in voznika, da so ga ustavili, in zdi se mi, da bi ga bili, dasi so bili trije, težko ugnali, ko bi ne bil eden izmed mož toliko pameten, da je žepni robec kljusetu ovil okrog nosa in mu zažgal kos kadila.

Kupil sem si listič in ponosno s siroma korakal po peronu. Vlak je bil natlačen in prišel sem v voz, v katerem je bilo že sedem drugih oseb. Star, godrnjav gospod je ugovarjal, a brez uspeha; sira sem dal gor v mrežo, se stisnil z vjudnim nasmehom med dva sopotnika ter nekaj omenil o gorkem vremenu. Čez nekaj časa se je stari gospod vznemiril.

"Zaduhel zrak je tu," je rekel. "Kar duši človeka!" je omenil mož poleg mene. Potem sta oba pričela vohati, in ko sta izvohala, sta meni nič tebi nič pobrala svoje stvari in šla ven.

Potem je stara obsežna gospa vstala z opombo, da je sramota, pošteno, omoženo gospo prepoditi na ta način — vzela je popotno torbico in osem zavojev ter tudi odšla.

Ostali štirje sopotniki so ostali še nekaj časa, dokler gospod častiljive vnajnosti — po obleki in vedenju so deč je bil grobokop — ni opomnil, da ta duh spominja na otroške mrličje! Zdjaci so jo ostali trije potniki pobrali s tako vibravostjo, da so resno poškovali drug drugega. Jaz pa sem se smehljajoče obrnil k črnemu gošpodu z opombo, da bova bržkone kupej imela sama zase. Zadovoljno se je nasmehljal ter rekel, da je čudno, kako morejo ljudje malenkost tako pretiravati. A tudi ta moj zadnji sopotnik je čez nekaj časa postal čudno otožen, tako da sem ga, ko smo bili prišli na postajo Crewe, vprašal, bi li ne hotel iti z mano in kaj zaužiti? Sprejel je ponudbo, priborila sva si prehod do bifeya, kjer sva rogovivila in potkavala ter z dežniki migala, dokler ni čez četrte ure prišla mlada dama in vprašala, ali česa želiva. "Kaj boste vi?" sem vprašal sopotnika.

"Za dve in pol krone žganja, pa dobrega, gospodična!" je odgovoril, ga izpil, odšel in sedel v drug kupej. To mi je bilo pa vendar preveč. Od Creweja naprej sem bil edini lastnik kupeja, dasi je bil vlak natlačen. Na raznih postajah je bilo občinstvo, ki je moj kupej videlo skoro prazen, povsod pripravljeno, naskočiti ga.

"Pojdi sem, Marija, tu je še dosti prostora." — "Tako, Tomaž, sem noter pojdemo," so vzklikali, gnetli se bliže s svojo težko prtljago ter se pri voznih vratih borili, kdo pojde prej noter, dokler jih ni eden odprl in vstopil, a tudi takoj nato omahnil v naročje zadaj stoječih. In tako so prišli drug za drugim in ga dobili poln nos. Potem so urno pograbilili svojo šaro in hiteli v druge vozove, ali pa doplačali razliko za prvi razred.

Z eutonske postaje sem sira nesel v hišo svojega prijatelja. Ko je njegova žena stopila v sobo, je nekaj časa vohala, kaj bi utegnilo dišati. Potem pa je rekla: "Kaj pa se je zgodilo? Na najhujše sem pripravljena. Hitro povejte!" In jaz sem odgovoril: "Sir je! Tom, vaš soprog ga je kupil v Liverpoolu ter me naprosil, naj ga nesem domov." In pristavil sem, da bo pač izprevidela, da sem nedolžen. Ona mi je pomitjevalno zatrjevala, da rada verjame, da bo s Tomom govorila o tem, ko pride domov.

Moje prijateljca pa je nepričakovano dolgo zadrževalo v Liverpoolu. Tri dni potem, ko se še vedno ni vrnil, je žena prišla k meni in vprašala: "Kaj pa je Tom rekel zastran sirov?" Odgovoril sem ji, da je ukazal, naj jih denefo na nekoliko vlažen kraj, sicer pa naj se jih ne dotikajo. "O! težko, da se jih bo kdo dotaknil," je odgovorila; "ali jih je Tom poduhal?" — "Mislim

da," sem rekel, "videti je bil prav zadovoljen z njima." "Kaj mislite," me je zdaj vprašala, "ali bo hudo razžaljen, ako kakemu revežu dam cekin, da jih spravi izpod nog in zakoplje?" Odgovoril sem ji, da potem pač nikdar ne bo videla smehljaja na njegovem obličju. Kar ji nekaj šine v glavo. "Ali bi vas kaj motilo," je vprašala, "ako bi jih spravili za Toma? Dajte, da vam jih pošljem."

"Gospa," sem odgovoril, "kar mene zadeva, me duh sira prav nič ne moti, in svoje vožnje s siroma iz Liverpoola semkaj se bom svoje žive dni z veseljem spominjal, kakor vrvednega konca lepe gledališke igre. A na tem svetu se moramo vedno in povsod ozirati na druge. Dama, pod katere streho imam čast stanovati, je vdova in, kakor mislim, povrhu še sirota. Ona močno, lahko rečem, da zgovorno sovraži vse, kar imenuje zahtevo. Prisotnost sirov vašega gospoda soproga bi se ji, to slutim, zdelala nemala zahteva. O meni pa se nikdar ne bo govorilo, da preganjam vdove in sirote."

"Dobro," je rekla žena mojega prijatelja in vstala, "vse, kar imam še povedati, je to-le: Otroke pobere in se z njimi preselim v hotel, dokler sira ne bosta svedneta. Slovesno izjavljam, da nočem dalje živeti s tema siroma pod eno streho."

Ostala je pri besedi ter nadzorstvo v hiši prepuščala stari postrežnici, ki je na vprašanje, more li prenašati duh, odgovorila: "Kakšen duh?" In ko je bila tik sirov, čes, naj jih poduha, je rekla, da ji nekaj diši kakor po melonah. Iz tega je bilo sklepati, da sirov duh tej ženi ne bo škodoval dosti. Račun v hotelu je znašal 315 kron. Ko je moj prijatelj izračunal vse skupaj, je našel, da ga je funt sira stal okrog 8 in pol krone. Rekel je, da časih rad poje košček sira, to pa presega njegova sredstva. Sklenil je torej, da se sirov iznebi. Vrgel jih je v kanal, pa jih je moral zopet uloviti, ker so se ljudje v čolnih za premog pritoževali. Reklji so, da se jih omedlevica loteva od tega duha. Nato jih je neko temno noč nesel na pokopališče. A grobokop jih je našel ter zaradi njih zagnal velik vrišč. Trdil je, da je to zarota, s katero bi ga radi spravili ob službo in kruh, ker mora strašni smrad vzbuditi mrličje.

Nazadnje se jih je moj prijatelj iznebil na ta način, da jih je spravil v majhno morskopališče in tam na bregu zakopal v pesek. Kraj je vsled tega postal nekako glasovit. Obiskovalci so trdili, da zrak poprej nikdar ni imel tako močnega morskoga duha kot zdaj in na prsih in pljučih bolni ljudje so več let kar vrelj tjakaj.

Status quo.

Glavni namen zdravnikov pri zdravljenju vsake bolezni je poskus, spraviti telo v status quo, to je, v navadni stan zdravja. Najprej se mora vsa pusta tvarina odstraniti iz telesa, vse, kar se kisa in razkroja v njem in zastruplja kri. Poskusite Trinerjevo ameriško zdravilno grenko vino. To vam izčisti telo in učini še več: izpodbudi in okrepi vam prebavila in ne pripusti, da vavm zapeka izpodkoplje moč in energijo. To izčiščenje in istočasna okrepitev telesa vam donese zdravje in udobnost. V lekarnah. Cena \$1.00. Jos. Triner, izdelovatelj, 1333-1339 S. Ashland ave., Chicago, Ill.

Okorelost mišic po prevelikem naporu ali prehladu brž izgine, če jih nadrgnete s Triner's Linimentom. Cena 25 in 50c, po pošti 35 in 60c.—Adv.

Vsek ži vek na svetu desetkratni milijonar. V časopisu "Nebo in zemlja" je nekdo izračunal, da je v morju toliko zlata, da bi na vsakega človeka na svetu prišlo 10 milijonov. V vsakem kubičnem metru morske vode je povprečno 6 miligramov zlata, kar je veliko premalo, da bi se izplačali stroški za industrijsko izkoriščanje. Toda v vsej morski vodi na svetu se pa nahaja tako ogromna količina zlata, da neizmerno presega količine zlata v rudnikih in pralnicah. Če bi vsako leto vzeli iz morja 36krat toliko zlata, kakor se danes pridobiva zlata na vsem svetu, bi vendar potrebovali celih 500,000 let, predno bi bilo zadnje zlato iz morja izprpljeno. Vso vodo morja na svetu se lahko računna na 13 trilionov kilogramov in vse zlato v morju znaša 7.8 bilijonov kilogramov, tako da bi prišlo na vsakega človeka 4000 kg zlata, t. j. 12 milijonov kron denarne vrednosti. Danes pa pride povprečno po 10 K 20 h na vsakega človeka.

O potrebi trgovske naobrazbe za obrtnika. Najboljši obrtnik, ki dela z vseni modernimi sredstvi tehničnega napredka, se ne bo mogel ustavljati vedno nasprotni konkurenci. Dandanes mora biti tudi obrtnik trgovsko obražen, to se pravi, da mora znati pred vsem dobro računati, kalkulirati. Marsikak obrtnik je napačnega mnenja, da je to potrebno samo trgovcu, in prekupeju. Ti pa vedo prav dobro, za koliko so kupili blago in morejo potem tudi lahko določiti prodajne cene. Vsa drugačna pa je stvar pri obrtniku. Tamora pri izdelkih svojega obrata upoštevati razne cene sirovin, koliko velja delo v plačilnih delav-

cem itd. Tako se dostikrat zgodi, da obrtnik ne zna preračunati, koliko ga v resnici velja kako delo. To dejstvo bo potrdil marsikdo, kdor je imel priložnost presojevati došle oferte o javnih dobavah. Mogoče je glavni vzrok nazadovanja obrtnega stanu pomanjkanje trgovske naobrazbe. Obrtniške-mu naraščaju naj bi se nudilo primerne trgovskega pouka, pa tudi marsikakemu obrtniku bi ne škodoval kak tozadeven nauk.

ZA KRATEK ČAS.

Naravnost.

A: "Kaj bi bil ti raje, lump ali norček?" B: "Jaz res ne vem; povej ti, ki imaš izkušnjo!"

Slab izgovor.

A: "Že dva tedna je, kar sem ti dežnik posodil, pa ga še nisi nazaj dal!" B: "Kako, ko je celi časa deževalo!"

Uganka.

A: "Ali veš razloček med mojim in tvojim?" B: "Ne vem!" A: "Po tem si tat, če tega ne veš!"

V šoli.

Učitelj: "Julče, katerega spola je jajce?" Julče: "Tega ne vem. Kadar je jajce izvaljeno, se šele vidi, ali je pišek ali piška!"

Odkritosrčno.

Župnik: "... Ampak, Tomaž, da svojega brata goljufaš! Ali se ne bojiš greha?" Tomaž (Ribničan): "Kaj pa mislijo g'spud! — Al mi najsmo taku baječi!"

Se vjema.

Gost: "Kos pečenke sem imel, koliko stane?" Natakar: "Dve kroni!" Gost: "To je pa slan račun!" Natakar: "Zato je bila pečenka neslana!"

"Gospod doktor, danes ste pa na lovu dobro streljali," pohvali grajski lovec mladega gospoda, "dva gonjaca ste obstrčili, a vselej centum zadeli."

Sosed vpraša malega Francelečka:

"Kaj pa Vaša dvojčka, ki ste jih večraj dobili?" "O, sta že umrla; veste, sta prezgodaj prišla na svet, že zjutraj ob štirih."

Evo je Bog zato najzadnje ustvaril, da se ni pri stvarjenju vmes silila.

Lepo presenečenje.

Neka žena pride v cerkev in prinese s seboj korbico polno jajec. Hoče jih postaviti na varen prostor; dne jih vrh izpovednice. — A glej — izpovednica ni imela nič strehe in notri sedelci gospod se ni malo prestrašil čudne toče.

Gospodična N. se je rada gledala v ogledalu; pri tem jo je vedno bolj navdajala misel, da je lepa. Nekeč vpraša patra, če je ta misel greh. Ta pa odgovori: ni greh ta misel, ampak le zmeta, gospodična!

V šoli.

Deklico v šoli vprašam, kako je Bog kaznoval napuhnjene angelje? Deklica sklene roke, kakor k molitvi ter odgovori: "Bog je kaznoval napuhnjene angelje s tem, da jih je vekomaj zavrgel in v pekel pahnil na vekomaj. Amen."

Drag pozdrav.

Če ti reče zdravnik: "Dober dan", te stane 4 K; če ti pa reče advokat: "Lahko noč," te stane že lahko pol premoženja.

Nerazumljivo.

Vi nimate pojma, kako moja heerka ljubi klavir. Čudno, pa tako udriha po njem.

Se ujema.

Ona (nevoljna): "Šest vrčkov piva si že spil, pomisli vendar, da imava sedem otrok!" On: "Saj res, moram še enega!"

Spremenba imena.

Prej se je reklo vaši krčmi "Pri beli ovčici", zakaj pa ste jo zdaj prekrstili in se ji pravi "Hudičev brlog"? — Ker sem prepisal krčmo na svojo ženo.

Pri vojakih.

Korporal: "Vojak, kadar je na straži, ne sme svojega mesta zapustiti, pod nobenim pogojem. Vzemite si za vzgled rimškega vojščaka v Pompeji, ki je stal na straži pred hišo svojega

poveljnika, ko je Vezuv metal iz sebe ogenj, kamenje in žlindro, in se ni ganil, čeravno ga je žlindra zalila, dokler ga niso čez 1800 let odkopali."

Mr. Ivan Adamič

iz New Yorka naj se pismeno zglati do 1. nov. 1915 radi važnih zadev na Uprav. Amer. Slovenca.

LOKALNI ZASTOPNIKI(ICE) "A. S."

- Denver, Colo.: George Pavlakovich. Pueblo, Colo.: Mrs. Mary Buh. Chicago, Ill.: Jos. Zupančič. La Salle, Ill.: Anton Kastello in Jakob Juvancic. Bradley, Ill.: Math. Stefanich. Peoria, Ill.: M. R. Papich. Springfield, Ill.: John Peternel. So. Chicago, Ill.: Frank Gorentz. Waukegan, Ill.: Matt. Ogrin. Indianapolis, Ind.: St. Bajt. Kansas City, Kans.: Peter Majerle. St. Louis, Mo.: John Mihelcich. Calumet, Mich.: John Gosenca. Iron Mountain, Mich.: Louis Berce. Chisholm, Minn.: John Vesel. Ely, Minn.: Jos. J. Peshel. Gilbert, Minn.: Ant. Indihar. Hibbing, Minn.: Frank Golob. St. Joseph, Minn.: John Poglajen. Soudan, Minn.: John Loushin. Great Falls, Mont.: Mat. Ulrich. So. Omaha, Neb.: Frank Kompare. Bridgeport, O.: Jos. Hochevar. Collinwood, O.: Louis Novak. Lorain, O.: Jos. Perušek. Youngstown, O.: John Jerman. Newburg (Cleveland): John Lekan. Cleveland, O.: Jos. Russ in Leop. Kusljan. Allegheny, Pa.: John Mravintz. Houston, Pa.: John Pelhan. Delmont, Pa.: Jos. Pavlich. Steelton, Pa.: A. M. Petric. Milwaukee, Wis.: John Vodovnik. Sheboygan, Wis.: Jakob Prestor. West Allis, Wis.: Anton Skerjanc. Willard, Wis.: Frank Perovšek. Enumclaw, Wash.: Jos. Malnerich. Valley, Wash.: Miss Marie Torkar. Rock Springs, Wyo.: Leop. Poljanec.

V onih naselbinah, kjer zdaj nimamo zastopnika, priporočamo, da se zglati kdo izmed prijateljev našega lista, da mu zastopništvo poverimo. Želeli bi imeti zastopnika v vsaki slovenski naselbini. Spoštovanjem, Uprav. "A. S."

POZORI POZORI

JESENSKE IN ZIMSKE OBLEKE.

Čedne in moderne obleke za odrasle in mladino se dobe pri nas, kakor tudi delamo v popolno zadovoljstvo obleke po meri. Velika zaloga najmodernejših klobukov in kap vseh velikosti. Posebno velika zaloga trpežnih čevljev visokih in nizkih za moške, ženske in mladino. Mi imamo najlepše srajce, kravate, kolare itd. Vse naše blago jamčimo ter povrnemo denar, ako ni v popolno zadovoljstvo. Z vsakim nakupom dajemo 4 odst. vredne znamke ali pa register tikete izvezmi na oblekah delanih po meri. Vaši naklonjenosti se priporoča "Prva Slovanska Trgovina" na severni strani mesta.

Anton Pasdertz se dobijo najboljše sveže in preka-jene klobase in najokusnejše meso Vse po najnižji ceni. Pridite torej in poskusite naše meso. Nizke cene in dobra postrežba je naše geslo. Ne pozabite torej obiskati nas v našej mesnici in groceriji na vogalu Broadway and Granite Street.

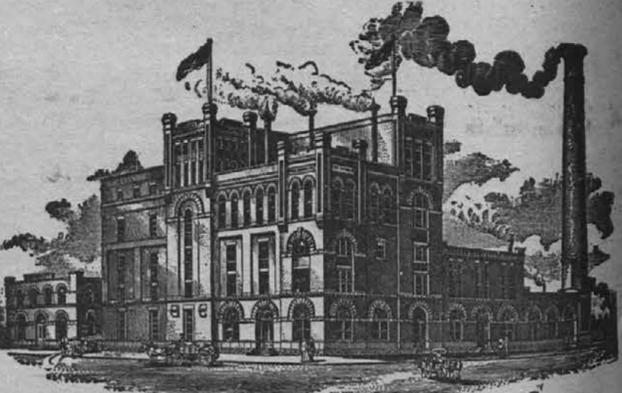
Frank Juričič 1001 N. Chicago St. JOLIET, ILL.

Rojakom priporočamo sledeče blago.

- Kranjski Brinjevec, zaboj (12 steklenic) za \$10.50. Kranjski Slivovec, zaboj (12 steklenic) za \$10.50. Baraga, zdravilno grenko vino, zaboj (12 steklenic) za \$5.00. Ravbar Stomach Bitters, zaboj (12 steklenic) za \$7.00. Kentucky Whiskey, Bottled in Bond Quarts, zaboj (12 stekl.) za \$10.50. S. L. C. Monogram, Bottled in Bond Quarts, zaboj (12 stekl.) za \$10.00. Cognac Brandy, zaboj (12 steklenic) za \$9.00. Hollaand Gin, zaboj (15 steklenic) za \$12.00. Rock and Rye, Quarts, zaboj (12 steklenic) za \$6.00. Californijsko Vino, zaboj (25 steklenic) za \$7.00. Californijsko Vino, zaboj (25 steklenic) za \$6.00. Domače Vino, v sodih po 6 galonov, 10 galonov, 25 galonov in 50 galonov, galon po \$7.50.

Z naročilom je poslati Money Order ali Bank Draft. — Pišite v slovenskem jeziku na:

Slovenian Liquor Co., Joliet, Illinois.



Fred Lehring Brewing Co. JOLIET, ILL.

PIVO V STEKLENICAH.

Cor. Scott and Clay Sts.... Both Telephones 26.... JOLIET, ILLINOIS.

NAZNA NILO.

Slavnemu slovenskemu in hrvatskemu občinstvu v Jolietu naznanjam, da sem začel SVOJO ČREVLJARSKO OBRT na 710 N. Chicago St. (na vogalu Jackson St.) kjer bom popravljal vse vrste črevlje in vse kar spada v črevljarsko obrt.

Se priporočam, FRANK KNAPFELC, črevljar, 710 N. Chicago St., Joliet, Ill. 2t

POZOR ROJAKINJE!

Ali veste, kje je dobiti najboljše meso po najnižji ceni? Gotovo! V mesnici

Anton Pasdertz

se dobijo najboljše sveže in preka-jene klobase in najokusnejše meso Vse po najnižji ceni. Pridite torej in poskusite naše meso.

W. H. KEEGAN

POGREBNIK. Slovenci v La Salle in okolici: Kadar potrebujete pogrebniha se obrnite na to tvrdko in prepričani bodite, da boste najboljše postreženi, ker ta zavod je najboljši ter mnogo cenejši kot drugi.

V slučaju potrebe rešilnega vozila (ambulance) pokličite nas po telefonu, ker smo vedno pripravljene — po dnevi in ponoči.

Vse delo jamčeno. POSTREŽBA TOČNA VSAK ČAS.

W. H. KEEGAN, Telefona št. 100 — vsak čas. Cor. 2nd and Joliet St., La Salle, Ill.

Naročite zaboj steklenic novega piva, ki se imenuje

EAGLE EXPORT



ter je najboljša pijača

E. Porter Brewing Company

Oba telefona 405, S. Bluff St., Joliet, Ill.